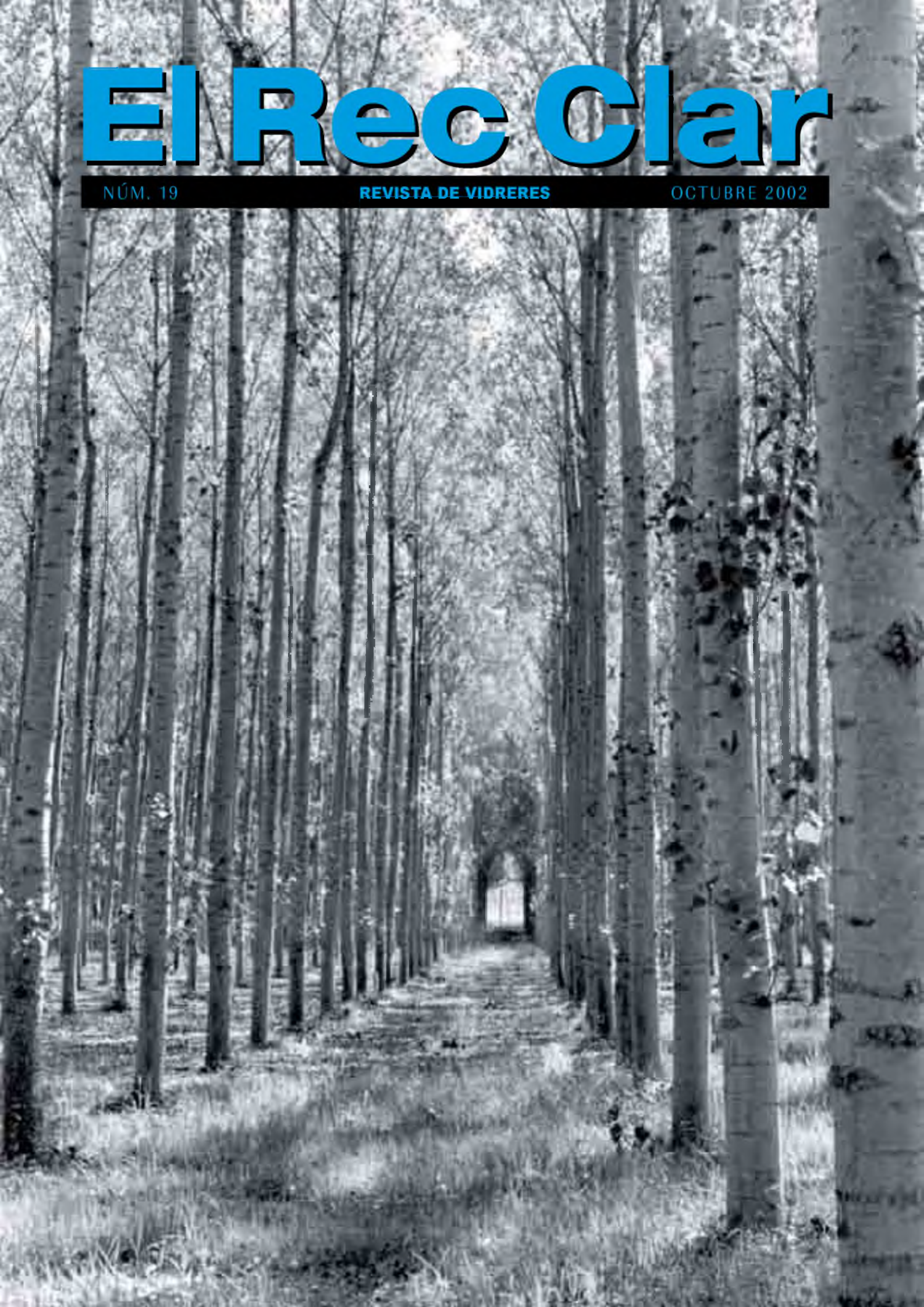

El Rec Clar

NÚM. 19

REVISTA DE VIDRERES

OCTUBRE 2002

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
<i>(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)</i>	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.
Els dissabtes tancat.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Dimarts, d'1/4 de 5 a 2/4 de 8 de la tarda. Dimecres, de 3/4 de 4 a 2/4 de 8 de la tarda. Dijous i divendres, de 2/4 d'11 del matí a la 1 de la tarda i de 3/4 de 4 a 2/4 de 8 de la tarda. Dissabtes, de 2/4 d'11 del matí a 2/4 d'1 de la tarda i de 3/4 de 4 a 2/4 de 8 de la tarda.

ALCALDIA (JAUME FIGUERAS I MIQUEL)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.
Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA I FINANCES (JAUME FIGUERAS I MIQUEL)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME, OBRES I SERVEIS (JOSEP SALA I PUIG)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA, ENSENYAMENT I FESTES (LLUÍS FERRER I PRAT)

Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

MEDI NATURAL I MEDI RURAL (JOSEP CAMPMAJÓ I FEIXAS)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

GOVERNACIÓ I PERSONAL (JOSEP SALA I PUIG)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

SANITAT I SERVEIS SOCIALS (MARTIRIÀ SERRA I ROCA)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

ESPORTS, ENTITATS I JOVENTUT (MANEL HERMOSO I LENDÍNEZ)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLS

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

NOVEMBRE 2002

Divendres 1	Vidreres
Dissabte 2, Diumenge 3	Riudarenes
Divendres 8, Dissabte 9, Diumenge 10	Sils
Divendres 15, Dissabte 16, Diumenge 17	Vidreres
Divendres 22, Dissabte 23, Diumenge 24	Maçanet
Divendres 29, Dissabte 30	Sils

DESEMBRE 2002

Diumenge 1	Sils
Divendres 6	Sils
Dissabte 7, Diumenge 8	Vidreres
Divendres 13, Dissabte 14, Diumenge 15	Riudarenes
Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22	Sils
Dimecres 25 (Nadal)	Maçanet
Dijous 26 (Sant Esteve)	Riudarenes
Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29	Vidreres

GENER 2003

Dimecres 1 (Cap d'Any)	Vidreres
Dissabte 4, Diumenge 5	Maçanet
Dilluns 6 (Reis)	Sils
Dissabte 11, Diumenge 12	Sils
Dissabte 18, Diumenge 19	Vidreres
Dissabte 25, Diumenge 26	Riudarenes

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÒ: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ: Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Sumari

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de.....	4
Parlem amb.....	8
Des de la Casa de Vila..	10
Llar de jubilats.....	18
Actualitat	19
Anem a Estudi.....	24
Esports	27
Curar-se en salut.....	31
El viatge	33
Opinió.....	37
Plou i fa sol.....	42
Fem una queixalada.....	43
Entreteniments	45
Temps era Temps.....	46

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Foto: La Fotografia

amb la col.laboració de

Tradicional

Primer exemple: el mes d'agost passat el nostre poble va merèixer la portada d'un diari quan el correbous de la festa major va estar a punt de no celebrar-se per falta d'assegurança. Per tal d'aconseguir-la i fer que l'acte es portés a terme, l'Ajuntament va al·legar, com a argument de pes, que es tractava d'una tradició local de quinze anys. I encara un altre cas: els companys del bàsquet, a l'últim número de la revista, qualificaven el Ludibàsquet de *clàssic* després d'una única edició.

Deixant de banda si quinze anys o un any són suficients per qualificar un acte de *tradicional* o *clàssic*, és evident que aquests dos mots vesteixen amb una capa de respectabilitat i d'importància als noms que acompanyen; els situen, en les mentes dels lectors, entre aquells actius que formen part d'un patrimoni que cal conservar.

La utilització de les paraules no és gratuïta, almenys en l'efecte que aconsegueixen. La no neutralitat del llenguatge -exemplificada aquí amb dos casos propers a nosaltres però sense cap ànim de polèmica- és un fet perfectament conegut i utilitzat, per exemple, des del món de la publicitat i de la política. En els temps que corren, aquest fet és especialment rellevant perquè sembla que hi ha qui s'entesta a buidar les paraules de contingut, a capgirar el significat dels mots, a aprofitar capciosament aquella força que dèiem, sovint subliminal, del llenguatge. Penseu, per exemple, si el significat de la paraula *popular* o *liberal* és el mateix políticament ara que fa uns anys; o si mots com *dretes* i *esquerres* mantenen la mateixa càrrega de contingut; o observeu la identificació interessada entre els termes *terrorisme* i *nacionalisme* tan practicada a certs mitjans de comunicació; o de l'ús que la indústria fa de conceptes com *ecològic*, *natural* i *artesà*; o com les paraules *pau*, *seguretat*, *justícia*, *drets humans*... semblen prendre sentits diametralment oposats segons si s'usen referides al món occidental o al tercer món.

Més enllà de l'evolució natural i normal del llenguatge, hi ha una voluntat expressa en determinats usos de la llengua que sovint es redueixen a fer veritat una mentida a base de repetir-la. I les mentides o les veritats es vehiculen a través del llenguatge. I el llenguatge són paraules. I les paraules són pensament: buidem les paraules de contingut, eliminem els matisos, pervertim el sentit originari dels mots, fem associacions tendencioses de paraules, escampem-ho tot plegat a través dels mitjans adequats... i anirem cap al pensament domesticat. Els enfrontaments que sacsegen el món -el més proper té forma de bandera; d'altres de més llunyans prenen la forma tràgica dels canons- no conviden gaire a l'optimisme. És com si el llenguatge, les paraules, haguessin perdut la seva capacitat per construir ponts i només servissin per carregar bales. I no és, certament i per desgràcia, un fenomen actual, les cròniques històriques així ho certifiquen. O sigui que deu ser molt tradicional. Llàstima que hi hagi tradicions que costin tant de desarrelar.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Pi de la Lliura (Vidreres-la Selva): del treball de camp al laboratori

La microexcavació de les urnes cineràries

Recordem que en el paratge anomenat Pi de la Lliura, de Vidreres, es va localitzar, a principis de l'any 1999, una necròpolis d'incineració de les darreries de l'edat del bronze (1120-910 a.C.), o el que és el mateix: de fa 3000 anys. Aquestes dades van portar al Museu d'Arqueologia de Catalunya, amb el suport econòmic de l'Ajuntament de Vidreres, a realitzar-hi excavacions els anys 1999 i 2001. En podeu trobar la informació corresponent als números 5, 6 i 14 de la revista EL REC CLAR, on s'han anat publicant totes les nostres investigacions i treballs.

Detall de la fossa i l'urna cinerària de l'enterrament E4 en el moment de la descoberta.

El resultat de les dues excavacions fou la descoberta d'un conjunt de 29 enterraments. Aquests enterraments es componen d'una fossa funerària excavada en el subsòl, dins la qual s'hi col·loca l'urna, que conté les restes cremades del mort i que sol anar coberta amb una tapadora. Tant les urnes com les tapadores són de ceràmica. Hem de recordar que en aquesta època encara no s'ha inventat el torn i per això es diu que la ceràmica està feta a mà. La majoria d'urnes estan ricament decorades, també les tapadores, de les quals es decora el seu interior amb amples acanals. En altres necròpolis, d'època més moderna, a dins de la

fossa l'urna cinerària s'acompanya d'altres vasos que a vegades contenen restes del banquet funerari. En el Pi de la Lliura només coneixem un cas d'ofrena culinària: es va trobar a l'enterrament E11 (era una barreja de greixos animals i blat que va interpretar-se com una mena de coca; estava completament carbonitzada i omplia, juntament amb la terra, tota la fossa de l'enterrament) (Pons i Solés, 2000).

Les restes incinerades del cadàver es dipositaven al fons de l'urna (en algun cas potser es van embolcallar amb alguna mena de drap). Després es cobria l'urna amb una tapadora i tot el conjunt s'enterrava dins la fossa. Sovint, a sobre de l'enterrament, s'hi col·locava una estela de pedra perquè servís de senyalització. A dins de l'urna hi quedava un espai buit perquè les restes òssies, al ser incinerades, ocupaven molt poca superfície (només uns pocs centímetres de gruix). Al enterrar-se, el pes de la terra va fer que la tapadora s'ensorrís i quedés esclafada en bona part dins de l'urna, juntament amb tota la terra. Durant l'excavació, l'urna s'extreu de la fossa plena d'aquesta terra. Serà al laboratori on es procedirà a treure tot aquest sediment. Es fa mitjançant una microexcavació, per això ara podem conèixer el procés de col·locació de les restes òssies, el cobriment amb la tapadora, l'ensorriment a causa del pes del sediment...

Quan comencem a treballar al laboratori, el primer pas és netejar l'urna per la part de fora, ja que sovint hi ha quedat terra enganxada. Un cop neta, veiem que la ceràmica és molt fràgil i que està tota feta miques. Si no l'enganxéssim tota per la part de fora, un cop anéssim traient la terra de dins, s'aniria desmuntant. Un cop l'hem enganxada (amb una barreja d'acetona+Imedio) comencem a buidar-la. Cal tenir en compte que la terra de dins, amb els anys, s'ha anat endurint; per això cal anar tirant aigua a dins perquè la terra s'estovi i es pugui excavar millor.

El contingut de les urnes cineràries

Els continguts principals de les urnes són les restes cremades del mort i les restes del combustible que es va utilitzar en la incineració del cadàver. L'únic inconvenient de la microexcavació és que és un treball molt lent. D'altra banda, però, aquest mètode tan minuciós permet extreure en bones condicions tant els carbons com les restes del mort, fent possible després altres treballs: com la identificació de les fustes utilitzades en la pira funerària, estratègies a l'hora de dipositar les restes del cadàver dins l'urna, l'edat que tenia el mort, si era home o dona,...

En aquests moments s'han buidat totes les urnes extretes el 1999 i set de les nou urnes extretes el 2001. L'aglomeració de la massa òssia en el fons de les urnes i la troballa de parts altes de l'urna (sobretot de la vora), de la tapadora o de l'estela de senyalització al seu interior, són dades que demostren que el reompliment es va fer de manera progressiva, en poc temps i amb posterioritat a l'enterrament. Totes les restes òssies i els carbons recuperats eren bastant nets, per tant, sembla que hi va haver una tria prèvia d'aquestes a l'hora de dipositar-les dins l'urna.

Les restes òssies: Les dades antropològiques (per Eulàlia Sobirà)

La recuperació de les restes òssies pot ajudar a la determinació del sexe, a l'estimació de l'edat, al procés de desmembrament dels individus i també a saber la temperatura de la incineració. Normalment les restes es redueixen al fons de l'urna, en un paquet de forma lenticular d'un gruix d'entre 1 i 3 cm. L'esfondrament de la tapadora i l'entrada de terra a dins de l'urna, sovint provoquen la pujada d'algunes restes cremades. El grau de coloració (blanc) i

fragmentació (menys d'1 cm) de la major part de les restes òssies ens indiquen que el cadàver va ser incinerat a més de 650°C de temperatura. Aquesta circumstància, que ens assenyalava una incineració conscient i molt ben feta, pràcticament ens impossibilita la identificació de l'edat i/o el sexe del mort, tot i que en molts casos s'han pogut determinar diferents parts del cos.

Un altre aspecte associat al ritual d'aquesta població seria la selecció que van fer dels ossos. En cap cas l'estudi dels pesos de cada enterrament denota que corresponguin a tot un esquelet complet. Contràriament reflecteixen la selecció d'una petita part de restes que es dipositen en l'urna sense que aquesta selecció es correspongui a una part concreta de l'esquelet.

En cap cas s'ha pogut trobar cap peça que permetés pensar en la possibilitat de tractar-se d'enterraments múltiples. Així, s'ha de considerar que el nombre mínim d'individus enterrats en cada urna és d'un sol individu.

Les dades antracològiques (per Raquel Piqué)

En el present anàlisi l'objectiu ha estat identificar els combustibles vegetals utilitzats en els ritus d'incineració de les restes

Extracció de l'urna de l'enterrament E4.

RELACIÓ DE LA FRAGMENTACIÓ ÒSSIA I DELS ENTERRAMENTS E4, E11, E12 I E15:

	E4	%	E11	%	E12	%	E15	%
Crani	22,29	45,96	4,59	1,99	10,80	4,37	4,32	6,85
Mandíbula					1,12	0,46		
Costelles					0,78	0,31		
Fragments >1cm	11,08	22,85	56,09	24,33	95,48	38,68	33,57	53,25
Fragments <1cm	14,08	29,03	169,65	73,57	131,80	53,39	22,15	39,9
Teixit esponjós			0,25	0,11	6,89	2,79		
Indeterminat	1,05	2,16						
TOTAL	48,50	100	230,58	100	246,87	100	63,04	100

TÀXON	E4	E9	E10	E11	E12	E13	E15	E17	TOTAL
arboç (<i>Arbustus unedo</i>)				5					5
bruc (<i>Erica</i> sp.)		1	7			1	2	1	12
arbre fruiter (<i>Prunus</i> sp.)				4					4
Alzina (<i>Quercus ilex-coccifera</i>)	1								1
roure (<i>Quercus</i> sp. Caducifoli)							13		13
No determinables					1		3		4
TOTAL	1	1	7	9	1	1	18	1	39

humanes per tal d'avaluar l'estratègia de proveïment i ús del combustible.

Els carbons estudiats procedeixen de l'excavació de l'interior de les urnes funeràries recuperades al Pi de la Lliura en l'excavació de 1999. En total han estat analitzats 39 fragments de carbó que han permès la identificació de 5 tàxons arboris i/o arbustius. A la taula s'hi reflecteix la distribució per tàxon i estructura.

El tret més característic del conjunt és la baixa diversitat taxonòmica, ja que només han estat identificats 5 tàxons. El bruc és el tàxon millor representat, el que podria indicar que ha estat una

L'urna cinerària plena de terra al laboratori.

de les espècies preferides en el ritual d'incineració. Bruc i arboç són tàxons que prosperen en boscos degradats on substitueixen la vegetació primària i el fet de trobar-se tan ben representats a les urnes cineràries podria obeir a una presència elevada d'aquestes fustes en l'entorn.

L'ús quasi exclusiu del bruc pel combustible de la incineració pot estar relacionat amb les preferències del grup del Pi de la Lliura, ja que l'oferta de llenyes a l'entorn és molt abundant i diversa. Precisament la fusta carbonitzada de bruc és la que es va utilitzar per fer la datació de carboni 14; eren carbons que procedien de l'urna E15.

Els objectes metàl·lics

En dos dels enterraments extrets l'any 2001 s'han localitzat objectes metàl·lics. Es tracta de tres objectes de bronze (dos es troben dins l'enterrament E26 i un dins l'enterrament E28). Aquests objectes formen part de l'aixovar funerari. L'escassetat de peces d'aquest tipus en necròpolis d'aquesta antiguitat ens dóna una idea de la seva importància dins d'aquestes societats.

Els objectes reposaven a sobre mateix de les restes òssies, i per tant, al fons del vas. Es tracta d'una agulla de cap enrotllat i aplanat

L'urna buidada amb la massa de les restes òssies al fons.

amb la tija de secció rodona i fragmentada; una fulla molt prima de doble fil amb dos forats de reblament (navalla d'afaitar?); i un punxó de tija llarga i prima de secció quadrada que en un dels extrems s'aprima en secció rodona. Aquest últim instrument és probable que servís per fer la barroca decoració que adorna l'urna dins la qual es va trobar aquest estri.

Aquests objectes sovint poden servir per conèixer el sexe o la condició social de la persona enterrada. En el cas de l'enterrament E26 la presència d'una navalla d'afaitar identificaria un individu masculí, però aquestes dades s'hauran de complementar amb l'estudi antropològic de les restes incinerades.

Les restes òssies netes abans de l'estudi antropològic.

Els vasos accessoris

En la fossa de l'enterrament E22 es va trobar un petit vaset d'acompanyament. Es dona el cas que aquesta urna es troba associada a una altra: la de l'enterrament E25. Val a dir que totes dues han estat excavades al laboratori i que en la primera (E22) les restes òssies eren molt escasses i alhora molt fràgils, per la qual cosa (a falta de l'estricta estudi antropològic) creiem que podria tractar-se d'un nadó. Les restes de l'urna E25 eren de mida més gran i més sòlides, per la qual cosa proposem la hipòtesi que aquest conjunt pugui tractar-se d'un nucli familiar (mare i fill?). El petit vaset d'acompanyament, doncs, estaria molt relacionat amb el cadàver de la tomba E22.

Consideracions a tenir en compte

La microexcavació de les urnes cineràries al laboratori és molt important, ja que a partir de les dades que s'extreuen d'aquest treball podem esbrinar alguns trets que caracteritzen la població enterrada al Pi de la Lliura, com la demografia, la possible jerarquia social, les seves creences... Però també ens ajuda a conèixer els recursos econòmics que aquesta població utilitzava per subsistir, o la relació amb l'entorn mediambiental on es desenvolupa aquesta cultura.

Últim procés. L'urna restaurada amb la tapadora.

Bibliografia

- PONS, E. & SOLÉS, A., 1999, Un camp d'urnes al Pi de la Lliura, El Rec Clar, revista de Vidreres, 6, Vidreres, 19-22.
- PONS, E. & SOLÉS, A., 2000, La necròpolis d'incineració del Pi de la Lliura (Vidreres, La Selva). Excavació de Salvament 1999, Quintes Jornades d'Arqueologia de les comarques de Girona, Olot, 50-54.
- PONS, E. & SOLÉS, A., en premsa, Una necròpolis d'incineració a la comarca de la Selva: El Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva), Tribuna d'Arqueologia 1999-2000, Barcelona.
- PONS, E. & SOLÉS, A., 2001, Un altre cop la necròpolis del Pi de la Lliura (Vidreres, La Selva), El Rec Clar, Revista de Vidreres, 14, Vidreres, 7-11.
- PONS, E. & SOLÉS, A. 2002, El Pi de la Lliura (Vidreres, La Selva). 2001, Una prospecció programada, Sisenes Jornades d'Arqueologia de les comarques de Girona, Sant Joan de les Abadesses, 69-75.
- PONS, E. & SOLÉS, A. (en premsa), Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva): primers avenços sobre la necròpolis d'incineració del bronze final (1100-950 a.C.). Part I: medi, excavació i descripció analítica de les tombes, Quaderns de la Selva.

ENRIQUETA PONS I BRUN*

ALBA SOLÉS I COLL**

* MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA-GIRONA

** UNIVERSITAT DE GIRONA

Isabel Boada i Esteba

La Isabel fa poc més d'un any que és mare. Des de sempre ho havia volgut ser, però com que no podia tenir fills es va decidir per l'adopció. Tot i els entrebancs que hi ha en aquest país per adoptar una criatura, després de més de 8 anys de lluita ho ha aconseguit.

Isabel, quan vas decidir adoptar una criatura?

Jo sempre havia volgut ser mare, però pel simple fet de no tenir parella se'm posaven moltes traves. En iniciar els tràmits, em vaig trobar que hi havia molts països on l'adopció no m'era possible i, a més, no podia dur-la a terme fins als 35 anys. Pel fet de no tenir parella no m'era possible adoptar una criatura de l'Estat espanyol. De totes maneres, se'm van oferir altres països. Aquests podien ser: l'Equador, les Filipines, Guatemala, alguns països de l'Est i també de l'Àfrica.

La Isabel Boada amb la seva filla Carme.

Com va començar el procés d'adopció?

Per començar, dels països on m'era permès fer l'adopció, em vaig decantar per Filipines, perquè m'agrada molt la raça. A continuació vaig fer els tràmits pertinents per tal de fer l'adopció. Vaig anar a l'Institut Català d'Acolliment i de l'Adopció per iniciar els tràmits i, posteriorment, vaig realitzar el procediment d'adopció internacional. Se'm va demanar tot un seguit de dades personals, sobre el lloc de treball, l'entorn familiar, la nòmina..., també s'havien de fer uns testos psicològics i, per finalitzar, hi havia persones encarregades de fer una visita als familiars i també a l'habitatge d'acollida.

A continuació se'm va assignar una criatura i vaig estar enviant diners permanentment a Filipines. Però en aquests mesos de tràmits, corresponents a l'any 2000, van sorgir problemes amb algunes agències d'adopcions que no eren legals, dins de les quals hi havia la de Filipines, i vaig perdre tots els papers dels tràmits i els diners que havia donat.

I, davant d'aquesta situació, què vas fer?

Al cap de 15 dies, vaig adonar-me que no em podia enfonsar

El poblat de la selva de Guinea on va néixer la Carme.

i vaig decidir fer l'adopció en un altre país. Vaig fer els tràmits per un país africà i, gràcies a l'ajuda d'un cònsol, al cap de sis mesos anava a conèixer la meua filla.

El gener del 2001 se'm va proposar un infant, i vaig anar a Guinea a conèixer-lo. Vaig anar a un orfenat i allà em van entregar una nena de 3 anys. Va estar amb mi tres dies, però me la va reclamar un familiar llunyà, de tal manera que vaig haver de tornar la nena. Aleshores vaig tornar a l'orfenat, però em vaig trobar que no hi havia infants perquè jo els pogués adoptar. Va ser llavors quan vaig parlar amb l'ambaixador del país, que em va proposar d'anar a una tribu, i vaig acceptar.

Vam anar al mig de la selva i vam trobar una tribu que vivia en un poblat que estava en unes condicions molt precàries, i allà vaig trobar la que seria la meua filla. Estava amb la seva mare, que tenia 17 anys. L'ambaixador va parlar amb ells de la possibilitat que jo m'emportés la criatura i, aleshores, el consell de la tribu es va reunir i va decidir que me la podia endur. Més endavant, al parlar amb la mare, va dir que me la donava perquè volia una vida millor per a la seva filla. De fet, sempre estaré molt agraïda a la seva mare biològica, perquè li va explicar que hi aniria una "mamá blanca" a buscar-la, i quan vaig anar-hi, la nena estava completament oberta a què jo hi anés i no es va separar de mi. Finalment, vaig tornar amb els papers de l'acord d'adopció i, ja a Catalunya, vaig tramitar els papers de l'adopció internacional.

Van passar sis mesos i vaig tornar cap a Guinea, on vaig estar 10 dies amb la família i, passat aquest període de temps, tornava a casa amb la meua filla Carme.

La primera nit d'estada amb la tribu vam dormir al poblat la mare, la nena i jo. L'endemà vaig passar-lo amb la meua filla i la seva mare biològica i vam anar a la capital, on vam menjar i vaig comprar provisions per omplir el rebost de la tribu.

Bé, després tornes a Catalunya amb la teua filla...

Sí, després torno. Vam arribar a casa i he de dir que va plorar les dues primeres nits, però ja no ha tornat a fer-ho més; s'ha adaptat perfectament.

Després vaig posar-me a fer els papers a Espanya i, de

moment, n'hi ha que ja estan tramitats, però el procés d'adopció encara no està acabat del tot.

I com és la teua filla?

Doncs, la Carme és una nena que el 16 d'octubre fa 3 anys, és catalana i està completament integrada. Fa P3 a l'escola, patinatge artístic i música, i és molt espavilada. Quan va arribar, estava per sota del seu pes (8 kg) i alçada normals, però actualment té l'alçada que correspon a la seva edat i el seu pes també és correcte.

Pots explicar alguna anècdota?

Sí, el primer dia d'arribar a casa, després de fer el trajecte amb avió, eren les dues de la matinada quan es va despertar i va dir: "oh casa bonita". L'endemà, al vestir-la va dir "ropa bonita" i en obrir l'armari va dir "ropa, ropa, ropa".

Per acabar, vols afegir alguna cosa?

Doncs sí, voldria parlar de què s'ha de fer per adoptar una criatura. Primer de tot, s'ha d'estar molt segur i pensar que un es pot trobar amb països molt problemàtics per fer l'adopció.

S'ha d'anar a l'Institut Català d'Acolliment i de l'Adopció, que pertany a la Generalitat, i allà li donaran uns papers i li faran una sol·licitud d'adopció. Primerament li demanaran informació sobre les dades personals, professió, estudis, nòmina... i, tot seguit, miraran si està psicològicament capacitada i, ja per últim, miraran l'entorn familiar, l'habitatge... Després li donaran uns papers del procediment d'adopció internacional en els quals hi ha informació general sobre les condicions de l'adopció en cada país: hi ha l'historial del país, qui pot adoptar (matrimonis, parelles de fet o persones soles), quina documentació es necessita per fer l'adopció i també hi ha l'Entitat Col·laboradora d'Adopció Internacional (ECAI) acreditada a Catalunya.

Aquests tràmits tenen una durada d'entre 3 i 8 mesos i a continuació hi ha un temps d'espera. Més endavant es fa la proposta d'un infant, es continua amb l'estada al seu país d'origen i amb els tràmits que exigeix el país d'adopció i, ja per últims, hi ha un seguiment postadoptatiu.

ANNA VIADER

L'Ajuntament habilita l'aparcament situat a la zona esportiva

L'Ajuntament ha fet arranjar el terreny de 5.500 m² de superfície situat a la zona esportiva del poble, per tal de fer-lo servir com a aparcament. Per aquest motiu, el passat mes de setembre s'hi va col·locar una capa de mig metre de sauló i, posteriorment, es va procedir a anivellar tot el solar.

Cal recordar que aquesta peça de terreny, que limita amb la carretera de Lloret i està molt a prop del pavelló poliesportiu, va passar a ser de titularitat municipal gràcies a un conveni signat per l'Ajuntament de Vidreres amb el seu antic propietari aprofitant la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana.

Asfaltat de la carretera vella de Caldes i del camí del Bosc d'en Puig

Aquest mes d'octubre s'han acabat les obres d'arranjament de la carretera vella de Caldes i del camí del Bosc d'en Puig, uns treballs que l'empresa Rubau-Tarrés SA va iniciar a mitjan setembre.

Aquestes obres han consistit en l'asfaltat de tot el tram de la carretera vella de Caldes que es troba dintre del terme municipal de Vidreres, és a dir, fins a l'indret conegut com els Quatre Camins, on comencen els termes de Caldes i Sils. Del camí del Bosc d'en Puig, també anomenat camí de Caulès, s'ha asfaltat el tram que va des de la carretera fins a Can Ribot. Cal destacar que s'han aprofitat aquestes obres per asfaltar també l'entrada del cementiri municipal de Vidreres.

Entre els dos camins s'han asfaltat uns 8 quilòmetres i les obres, incloses dins la primera fase del projecte d'arranjament de camins veïnals aprovat per la Comissió de Govern del 28 de gener de 2002, han costat 199.995 euros, que es financen a parts iguals

entre l'Ajuntament i la Generalitat, ja que es tracta d'una actuació inclosa dins el PUOiSC que compta amb una subvenció del 50% del cost total de l'obra.

Adjudicada la reforma dels vestidors del camp de futbol

La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Vidreres, en la seva sessió del passat 1 d'octubre, va acordar adjudicar a l'empresa Riells Viabrea SL les obres de remodelació i millora que es portaran a terme als vestidors del camp de futbol municipal, uns treballs pressupostats en 360.059,51 euros.

Cal destacar que aquestes obres tenen un pressupost de 360.059,51 euros i que compten amb una subvenció d'aproximadament 24 mil euros atorgada per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.

Els veïns pagaran la remodelació del centre de la vila a 180 euros el metre lineal

Els veïns dels carrers i places de Vidreres afectats pel projecte de remodelació del centre de la vila acabaran finançant el 36% del cost de l'obra, el que suposa que hauran de pagar 180,24 euros per cada metre lineal de façana, d'acord amb les contribucions especials que ha acordat fixar l'Ajuntament després de conèixer amb exactitud el cost total del projecte i les subvencions amb què compta per tirar-lo endavant.

Les grans xifres d'aquest projecte, que beneficiarà a tots els veïns del municipi i molt especialment als de la zona on és previst actuar, ja que es revaloritzaran les seves propietats, són:

- Despeses: 908.371,95 euros (151.140.375 pessetes), dels quals 771.143,67 corresponen a les obres que es portaran a terme a les places i carrers, 71.808,28 a l'Emte i 65.420 a la redacció del projecte i la direcció de l'obra.
- Subvencions: 264.141,70 euros (43.949.480 pessetes), dels quals 120.000 corresponen a un ajut de la Diputació de Girona, 60.000 a una subvenció dels FEDER i els 84.141,94 restants a les anualitats del 2001, 2002 i 2003 del Fons de Subvencions de la Diputació.

Un cop descomptades les subvencions, la despesa que haurà

FINALITZA LA REMODELACIÓ DEL PARC INFANTIL DEL CARRER PAU CLARIS.- La remodelació del parc infantil del carrer Pau Claris va acabar totalment el passat mes de setembre. A més de substituir els elements de ferro per d'altres de fusta (un iglú i una molla-gronxador), en aquest parc infantil s'hi ha instal·lat una taula rústica i una jardineria i s'ha instal·lat una tanca que delimita el seu perímetre. Respecte a la substitució d'elements de ferro per d'altres de fusta, cal recordar que es tracta d'una mesura que també s'ha fet al parc de Mas Flassià i que l'any vinent s'estendrà a tots els parcs del municipi per tal d'adaptar-los a la normativa europea en matèria de seguretat.

d'assumir el poble de Vidreres per tirar endavant la remodelació del casc antic del poble és de 644.230,25 euros (107.190.894 pessetes), una quantitat que, d'acord amb les contribucions especials fixades per l'Ajuntament, es finançarà de la següent manera.

- 412.307,36 euros (64% el total) a càrrec de l'Ajuntament, és a dir, de tots els habitants del municipi.
- 231.922,89 euros (36% del total) a càrrec dels veïns afectats pel projecte. Tenint en compte que s'actuarà sobre un total de 1.272,6 metres lineals de carrers, els veïns acabaran pagant la remodelació a un preu de 182,24 euros per metre lineal de façana (30.322 pessetes/m lineal).

Programa d'actes del 22è Homenatge a la Vellesa

Diumenge 27 d'octubre de 2002

A 2/4 de 12 del matí: MISSA SOLEMNE PER A TOTS ELS JUBILATS, a l'Església Parroquial

A 2/4 d'1 de la tarda: ESPECTACLE DE VARIETATS VIDRERENQUES, a la Sala Teatre del Casino "La Unió"

A 2/4 de 2 de la tarda: TROBADA I DINAR DE GERMANOR, al Pavelló Poliesportiu

Després del dinar: BALL PER A TOTS ELS ASSISTENTS, a càrrec de L'ÀNGEL I LA TEIA, al Pavelló Poliesportiu

Nota: La Comissió organitzadora de l'Homenatge a la Vellesa posa un vehicle a disposició de les persones impossibilitades que vulguin assistir a la festa.

ENTRADA ALS HORTS D'EN PERE PAU.- Després de comprar una porció de terreny de 350 m² de superfície, situada al principi de carrer Maçanet, l'Ajuntament ha fet enderrocar els coberts que hi havia, s'hi han fet els desguassos i s'hi ha instal·lat una nova tanca. Cal recordar que l'Ajuntament va adquirir aquesta finca amb la intenció d'ampliar l'accés als Horts d'en Pere Pau, la finca de 17.205 m² de superfícies de titularitat municipal on hi ha el pavelló poliesportiu.

Centre Cívic de Vidreres Activitats del curs 2002-2003

- AERÒBIC: **David Fernández** – dimarts i dijous de 20.00-22.00, torns d'1 hora al dia (18,03 € al mes).
- APRIMAR-SE EN GRUP: **Renata Van Den Pol** – dimecres i divendres de 9.30-11.00 o dimecres i divendres de 19.00-20.30 (24,04 € al mes).
- AULA D'ADULTS – AUTOFORMACIÓ: **Jaume Tarruella** – accés a cicles formatius de grau mitjà, llengua catalana, informàtica, idiomes, mecanografia, connexió a internet, sala d'estudis i consulta,... de dilluns a divendres (12 € al mes).
- AULA DE NATURA: **Marta Eschiavon i Raül Sacasa** – visites guiades, cursos, activitats en família, aventura, punt d'informació verd, activitats per a escoles,... de dilluns a dissabte de 10.00-13.00 i de 16.00-20.00 (preu segons activitat).
- BALLS DE SALÓ: **Joan Gras** – divendres de 20.45-22.00 (30,05 € al mes).
- BELLES ARTS: **Marta Rich** – dimecres i divendres de 17.30-19.00 (infantil) (18,03 € al mes un dia a la setmana) / 19.00-20.30 (joves) / 20.30-22.00 (adults) (30,05 € al mes).
- CINEFÒRUM: **David Gutiérrez i Fernando de Freitas**, escriptor veneçolà "*Panoràmica per la història del cinema*" pel·lícules: "*La ventana indiscreta*" Alfred Hitchcot, "*Pierrot el loco*" Jean Luis Godard, "*El espíritu de la colmena*" Victor Erice, "*Viridiana*" Luís Buñuel – divendres de 22.00 a 23.30 (consultar programa).
- CLASSES D'ANGLÈS: **Trafalgar House** – dimarts i dijous de 10.00-11.30 (42,07 € al mes + 30,05 € anuals dels llibres).
- CORAL INFANTIL: **Cristina Bota** – divendres de 18.00-19.00 (gratuït).
- COUNTRY – LINE DANCE: **Kim Quintana** – dijous de 21.00-22.30 (18,03 € al mes).
- CUINA DE CASA: **Josep M. Sacasa** – dijous de 17.00-19.00 (25,00 € al mes).
- CUINA NATURAL: **Eulàlia Udina** – dijous de 19.00-21.00 (25,00 € al mes).
- CURS DE DIRECTOR I MONITOR DE LLEURE: (subvencionat).
- CURS DE FOTOGRAFIA: **David Gutiérrez i Marc Pey** – dissabte d'11.00-13.00 (48,08 € al mes).
- CURS DE TALLA DE PEDRA: **Enric Sala** – dijous de 18.00-20.00 (a partir de 10 anys i adults) (18,03 € al mes).
- CURS DE TÈCNIC DE SO: **Pep Barrachina** - dimecres de 19.00-22.00 i dissabte de 10.00-13.00 (curs de 60 hores, 1r nivell) (300,00 € tot curs).
- ESCACS: **Raül Bernatallada** – divendres de 19.00-20.00 (gratuït).
- FANG I CERÀMICA: **Maria Vergés** – dilluns 17.30-19.00 (infantil) / 19.00-20.30 (joves) / 20.30-22.00 (adults) (25,24 € al mes).
- FER DE PARES: **M. Àngels Domènech** – dilluns de 20.30 a 22.00 (18,00 € al mes).
- HIP-HOP: **Lluís Burch** – dijous de 18.30-20.00 (18,03 € al mes).
- INFORMÀTICA (INICIACIÓ, INTERNET, PERFECCIONAMENT I PÀGINES WEB): **Joan Colls** – horaris a concretar (6,01 € / hora).
- INFORMÀTICA A LA CARTA: **Jordi Riera** – dia i hora a concretar amb els alumnes (52,89 € al mes).
- INTRODUCCIÓ A LA PARAPSICOLOGIA: **Montserrat Bassols** – dimarts de 20.30-22.00 (18,03 € al mes).
- IOGA: **Cinta Gelabert** – dimecres de 10.00-11.30 o de 20.30-22.00 (18,03 € al mes).
- JOCS DE ROL: **Raül Bernatallada** – divendres de 20.00-21.30 (0025).
- PSICOMOTRICITAT: **Mercè Fuentes** – divendres de 17.00-18.00, alumnes de P3 (15,03 € al mes).
- PUNTES DE COIXÍ: **Montserrat Serra** – dimarts de 10.00-12.00 / 18.00-20.00 (18,03 € al mes).
- SALSA CUBANA: **Aymi Torriente** – dimecres de 21.00-22.15 (18,03 € al mes).
- SARDANES: **Bella Dansa** – dijous de 18.30-20.00 (gratuït).
- SCALETRIC: **Toni Martín** – dissabte de 10.00-13.00 (18,03 € al mes).
- SEVILLANES I FLAMENC: **Loli Carmona** – dimecres de 17.30 a 18.30 i divendres de 19.00-20.00 flamenc (18,03 € al mes), dimecres de 18.30-19.30 i divendres de 20.00-21.00 castanyoles (18,03 € al mes) i dimecres de 19.30-20.30 iniciació (9,00 € al mes).
- TALLERS D'ESPLAI: **Maria Cachinero** – dimarts de 18.00-19.30 / 19.30-21.00 (gratuït).
- TALLER DE CIRC: **Mercè Fuentes** – divendres de 18.00-19.00 (gratuït).
- TAICHÍ: **Josep Muñoz** – dimarts de 15.00-16.30 o de 21.00-22.15, iniciació (18,03 € al mes).
- TAPÍS: **Babeus** – dilluns, dimarts, dijous i divendres de 15.00-20.00 (33,06 € al mes).
- TEATRE: **Rafel Ortiz** – dimecres de 17.30-19.00 (infantil) / 19.00-20.30 (juvenil) (gratuït).
- THAIBO: **Renata Van Den Pol** – dimarts i dijous de 9.30-10.30

o dilluns de 21.30-22.30 i divendres de 21.00-22.00 (18,03 € al mes).

- TIFFANY: **Mercè Saura** – dijous de 15.00-17.00 / 17.00-19.00 (24,04 € al mes).
- TONIFICACIÓ: **Renata Van Den Pol** – dimarts i dijous de 10.30-11.30 o dilluns de 20.30-21.30 i dijous de 20.00-21.00 (18,03 € al mes).
- LENGUATGE MUSICAL INFANTIL
- LENGUATGE MUSICAL ADULTS
- COMBOS: swing / percussió / veu / rock / tradicional
- INSTRUMENTS: piano i teclat / guitarra clàssica / guitarra elèctrica / acordió diatònic / acordió cromàtic / gralla / bateria / percussió / baix elèctric / saxo / clarinet / flauta travessera / violí / veu / trompeta / trombó
- En les activitats musicals, horaris i preus a concretar en cada cas.

Inscripcions: Centre Cívic de Vidreres (Tel. 972 85 00 67)

Vidreres tindrà dos regidors més per l'augment de població

Vidreres és un dels tres municipis de la Selva, junt amb Arbúcies i Sant Hilari Sacalm, que passaran d'11 a 13 regidors a causa de l'augment de població que han experimentat des de la celebració de les últimes eleccions municipals i que ha fet que passin de 5.000 habitants. En aquest sentit, cal indicar que la llei estableix que quan una població supera els 5.000 habitants durant dos anys, el número de regidors del consistori s'ha de consolidar en 13.

S'ha de destacar que l'increment de regidors del consistori implica, automàticament, una disminució del número de vots necessaris per obtenir un regidor, ja que hi ha més càrrecs electes. Aquest augment del nombre de representants municipals, que es farà efectiu en els propers comicis locals, farà canviar l'actual composició del consistori vidrerenc, ja que afavoreix les formacions polítiques que tenen poca representació o que es van quedar a les portes de ser escollides.

La població de Vidreres segueix creixent

Entre el 16 de juny i el 15 de setembre del 2002, Vidreres ha passat de 5.613 a 5.715 habitants al guanyar 102 habitants. Segons les dades del Padró municipal, en aquest període es van registrar 138 altes (70 homes i 68 dones) i 36 baixes (16 homes i 20 dones), un moviment demogràfic que, a mitjans de setembre, va deixar la població total del municipi en 5.715 habitants.

Aula d'autoformació d'adults

El Centre Cívic de Vidreres disposa d'un nou servei que permetrà que tots els adults del municipi puguin gaudir de la formació que no han pogut aconseguir en el seu moment o bé ampliar i millorar la que ja tenen.

És un servei que permetrà assolir unes titulacions que fins ara obligaven a desplaçar-se a fora de la vila per obtenir-les.

És un espai equipat amb material i mitjans perquè tothom pugui aprendre d'acord amb el seu propi ritme de treball i de forma autònoma.

Hi haurà permanentment una tutora que s'encarregarà de guiar als alumnes i elaborar amb ells els seus propis plans d'estudis, fent de cadascun un seguiment individual.

Material

- Fitxes elaborades per a l'autoformació
- Llibres d'exercicis i de consulta
- Ordinadors amb connexió a internet
- Vídeos i CD-Roms
- Magnetòfons i radiocassetts

Estudis

- Cicles formatius de grau mitjà
- Llengua catalana
- Informàtica
- Idiomes
- Mecanografia
- Connexió a internet
- Sala d'estudis i consulta

Horari

- Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 2/4 d'11 del matí a 2/4 de 2 de la tarda i de 3 de la tarda a 2/4 de 9 del vespre.
- Dimecres: de 2/4 d'11 del matí a 2/4 de 2 de la tarda (tarda tancat).

No dubteu en atansar-vos i demanar tota la informació que vulgueu.

REFORMA I AMPLIACIÓ DEL CENTRE CÍVIC.- El Centre Cívic de Vidreres ha estat objecte d'unes obres de millora i ampliació, entre les quals cal destacar la instal·lació de parquet a l'Aula de concerts, que es troba ubicada al soterrani -a la fotografia de dalt- i l'adequació i dotació de l'Aula d'Adults -a baix-.

El TSJC dóna la raó a l'Ajuntament en l'afer del bar Oliva

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), en una sentència de la Sala del Contenciós Administratiu, Secció Tercera, ha desestimat el recurs d'apel·lació interposat per Francesc Julià i Carme Solé contra la sentència núm. 137 del Jutjat Contenciós Administratiu número 1 de Girona, de data 16 d'octubre de 2001, que declarava l'estat de ruïna del bar Oliva de Vidreres, d'acord amb el criteri de l'Ajuntament.

La sentència del TSJC, de data 18 de juliol de 2002, imposa les costes del procediment en ambdues instàncies judicials a la part demandant, els propietaris de l'establiment, i assenyalava que aquesta resolució és ferma i no s'hi pot interposar cap recurs ordinaris.

En l'apartat de fonaments de dret, la sentència del TSJC indica que en el recurs d'apel·lació no es fa cap aportació que contradigui la declaració de ruïna tècnica del bar Oliva i, pel que fa a la ruïna econòmica, manifesta que les despeses de reparació de l'immoble pugen a 5.379.250 pessetes, una quantitat molt superior al valor actual de l'edifici, que els mateixos propietaris fixen en 6.255.560 pessetes.

Cal destacar que amb aquesta sentència es desencalla el procés d'adquisició per part de l'Ajuntament d'aquest immoble que està afectat pel Pla d'Ordenació Urbana de Vidreres per tal d'ampliar la plaça Lluís Companys.

Subvencions de l'Agència Catalana de l'Aigua

L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ha atorgat a l'Ajuntament de Vidreres una subvenció de 65.884,63 euros, per destinar-la al finançament dels treballs de neteja de rieres. L'Ajuntament, que en el darrer ple va acordar acceptar aquesta subvenció, ja ha demanat pressupostos per tal de començar al més aviat possible aquestes obres.

D'altra banda, l'ACA també ha concedit a l'Ajuntament una altra subvenció de 25.432,42 euros destinada al finançament del pou de nova construcció que es va excavar en un terreny municipal situat darrere del pavelló i que va entrar en funcionament a principis del passat mes de juny.

L'AULA DE LA NATURA.- Les instal·lacions de l'Aula de la Natura, que es troba ubicada a la confluència dels carrers Costa Brava i Orient, just a sota del CAP, ja han estat adecentades i equipades per fer-hi les activitats programades per a aquest curs.

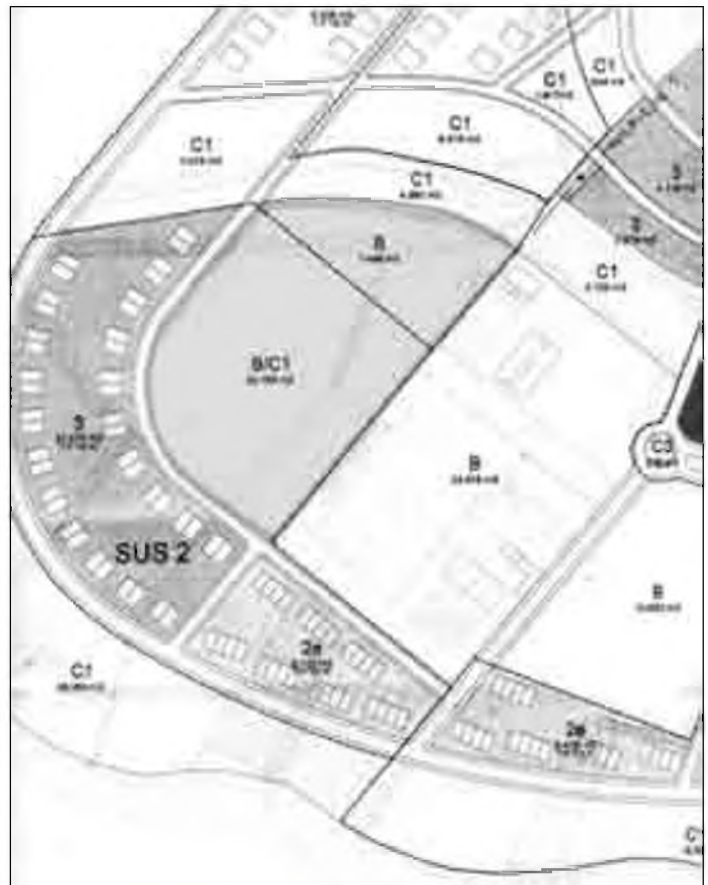
ADQUISICIÓ DE TERRENY PER A L'AMPLIACIÓ DE L'ESCOLA SANT ISCLE.- L'Ajuntament ha adquirit recentment una peça de terreny de forma triangular que es troba situada al costat de l'escola Sant Iscle i que en un futur servirà per ampliar les dependències d'aquest col·legi públic de Vidreres. De moment, i després d'haver estat arranjat, aquest terreny s'utilitza com a aparcament.

L'Ajuntament es fa amb la propietat d'uns terrenys de 27.662 m² de la zona esportiva

L'Ajuntament de Vidreres és el propietari d'uns terrenys de 27.662 m² de superfície que es troben ubicats a la zona esportiva del municipi, just al costat del col·legi Salvador Espriu i del camp de futbol. L'antic propietari d'aquesta finca va cedir-la a l'Ajuntament de Vidreres, avançant-se a la cessió que li correspon per tal de poder desenvolupar la unitat d'actuació corresponent un cop estigui aprovat el pla general.

Aquests terrenys constitueixen una Unitat d'Actuació que el nou Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres qualifica com a zona d'equipaments.

Nota informativa

El sistema de repartiment de la revista municipal de Vidreres EL REC CLAR es modifica a partir del proper número (núm. 20 de gener del 2003), per tal de millorar i optimitzar la seva distribució. Aquesta mesura comportarà un canvi substancial per als veïns de les urbanitzacions Aiguaviva Park, Puigventós, La Goba i Terrafortuna, ja que els que vulguin continuar rebent EL REC CLAR als seus domicilis hauran de trucar a les Oficines municipals (Tel. 972 85 00 25) per demanar-ho i facilitar el seu nom, cognoms i adreça.

La pèrdua de l'oficina de turisme comarcal

Vidreres, poble turístic? La resposta, ara per ara, és no. El nostre poble es podrà vendre de moltes maneres, però no podem dir que sigui un pol d'atracció turística.

Això ha de continuar així? No necessàriament, tot i que l'Ajuntament de Vidreres hagi optat per aquesta opció, el poble té uns atractius que podríem fer conèixer arreu i així incrementar el número de visitants que s'interessin pel patrimoni vidrerenc i decidissin voltar pel nostre terme municipal, caminar pels carrers que en un futur estaran arreglats, comprar en algun dels comerços locals, menjar... en definitiva, deixar ingressos a l'economia local.

Siguem realistes, tot això és possible si hi ha voluntat que passi i s'ha de tenir clar que no serà el motor econòmic principal del municipi, però pot ser un complement gens menyspreable.

Sense ésser cap tècnics en la matèria, som de l'opinió que una vida cultural rica, amb suport i incentivada des de l'Ajuntament de forma constant durant tot l'any, és una via cabdal per promocionar el poble i atraure visitants, juntament amb la recuperació del nostre patrimoni històric (castell, per exemple) i mostrant el nostre patrimoni natural mitjançant rutes de bicicletes de muntanya, itineraris per anar a peu, recuperant (tal i com s'ha fet aquest estiu) les fonts...

Tot això sense obviar, ans el contrari, els grans esdeveniments de l'any que ja atrauen per si sols gran quantitat de gent, la fira dels tractoristes, competicions esportives, la festa major... donant-los tot el suport i promocionant-los arreu, així com incentivar-ne de nous.

L'Ajuntament socialista (?) creu en això exposat fins ara? Ho dubtem, però és del tot lícit que no ho vulguin, però actuen d'una manera que no sembla del tot correcta. Ens expliquem, s'havia de construir una oficina de turisme comarcal al poble de Vidreres, amb un punt d'autoinformació que representava una inversió de 125.619,76 euros i l'Ajuntament n'havia d'invertir 16.557,78 euros. Un cop construïda, el funcionament tindria un cost estimatiu de 34.932,46 euros i estava previst que l'Ajuntament hi aportés cada any 20.959,47 euros (el 60%) i la resta el Consell Comarcal. En els costos de funcionament s'hi ha d'incloure el personal, el manteniment, la llum, l'aigua, la neteja, el telèfon, les publicacions i les assegurances. Sempre estem parlant en passat perquè de tot això previst, res de res i l'oficina la veurem, però en algun poble del costat. Com ha anat la història d'aquesta oficina? Us en fem la cronologia dels fets i veureu que l'equip de govern actua amb una manca de criteri absolut.

El març del 2000 el Consell Comarcal envia la proposta de conveni, on hi figuren els costos de construcció i de manteniment i el repartiment que es proposa, i dos mesos més tard l'Ajuntament envia el conveni de delegació de competències signat.

El juny del 2001 se signa el conveni de col·laboració en matèria de turisme, l'Ajuntament hi destina 140.000 pessetes per finançar el Pla de Treball i la posada en marxa de l'oficina. L'octubre del mateix any el Consell Comarcal aprova el projecte de l'oficina de turisme i ho notifica a l'Ajuntament, a qui demana llicència d'obres un mes més tard. El desembre d'aquest any l'Ajuntament, que és el titular dels terrenys, demana aclariment sobre l'emplaçament.

El gener del 2002 es concedeix la llicència d'obres, amb un ICIO per import de 2.317,44 euros, i s'anuncia la subhasta per a l'adjudicació de l'obra. Un mes després es realitza l'obertura de pliques, a la qual assisteix el regidor Martíà Serra en representació de l'Ajuntament, i es proposa per unanimitat l'adjudicació a l'empresa Servicios Generales Decoración SL. L'abril del mateix any l'Ajuntament rebutja qualsevol aportació en concepte de despeses de funcionament, en certa mesura això contradiu el conveni signat el juny del 2001.

Aquests són els fets, l'Ajuntament diu que sí i al final se'n desdiu ho podríem qualificar de criteri variable, igual que la majoria de decisions preses per l'actual equip de govern de majoria socialista.

Cal recordar que l'oficina de la qual parlem era comarcal, promocionava tota la comarca, sobretot mitjançant el punt d'autoinformació, però qui encomanava la feina a realitzar als dos treballadors de l'oficina era l'Ajuntament de Vidreres, ja que el 60% del seu temps de treball era per dedicar-lo a promocionar el nostre poble. Ha estat un bon negoci per Vidreres prescindir del treball d'aquestes persones i la infraestructura que ja no es construirà? D'aquí uns anys ho sabrem, només haurem d'anar a un poble molt proper i preguntar-los què tal els hi ha anat l'oficina.

GRUP MUNICIPAL D'ERC

Al·legació als vestidors. Quina sorpresa!

Finalment s'aprova definitivament el projecte de l'obra de construcció de vestidors per a la piscina i pista poliesportiva, una obra desitjada i prevista des de fa una bona colla d'anys i que els usuaris d'aquestes instal·lacions així com qualsevol veí que les veiés trobava del tot necessària.

És en aquest context que el grup republicà, fidel als seus principis ideològics, entre els que es troba la defensa del medi ambient i els criteris de sostenibilitat, va presentar una al·legació al projecte, tot i que els precedents indicaven que pel fet de presentar nosaltres una millora ja era rebutjada, d'entrada no defallíem en l'intent.

L'al·legació en qüestió consistia en què, al mateix temps que es feia una obra nova al municipi, aquesta tingués en consideració l'ús d'energies alternatives. Ens expliquem, aprofitant la construcció dels vestidors, instal·lar en el terrat plaques solars per tal d'obtenir energia, és a dir, que el vestidor es convertís en una mini central elèctrica que permetés dotar d'energia elèctrica els equipaments de la zona, i en cas de produir-ne més del necessari aquesta passés a la xarxa general i fos comprada a un preu subvencionat per la companyia elèctrica. En cas que no fos viable tècnicament la nostra proposta, com a mal menor proposàvem l'ús de plaques solars per tal d'obtenir aigua calenta.

El 23 de juliol de 2002 la comissió de govern accepta l'al·legació d'acord amb el criteris tècnics emesos al respecte, ens alegrem que l'equip de govern faci cas d'una proposta sorgida de l'oposició republicana i tinguí la intenció de contribuir amb un granet de sorra a la consecució d'un món més sostenible. Però és clar, no tot poden ser alegries, al mateix moment que s'accepta l'al·legació s'aprova definitivament el projecte de l'obra dels vestidors amb el mateix pressupost inicial, és a dir,

s'accepta el suggeriment republicà però no s'incrementa el preu de l'obra. Això significa que faran els vestidors sense els criteris de sostenibilitat que ells mateixos consideren vàlids i es fan seus arran de la nostra proposta. Tindrem uns vestidors sense l'energia solar proposada i en un futur ja ho aplicarem, el més lògic era fer-ho tot de cop, però a vegades el més lògic no és el que s'acaba fent.

GRUP MUNICIPAL D'ERC

Al·legacions d'ERC al projecte del centre del poble

El grup municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya va presentar un seguit d'al·legacions a les obres que es volen realitzar al centre del poble, la més destacada consistia en l'ús de llambordes en comptes d'asfalt en els dos carrers principals, això encaria el projecte considerablement i l'equip de govern optà per no fer-ne cas, igual que la resta d'al·legacions que els vam fer com ara el menor ús de PVC o l'ús de reguladors de flux lluminós.

En el darrer cas és d'aquelles decisions que no s'entenen les miris per on les miris, es poden tenir criteris diferents i respectar-los tots, tot i no compartir-los, però hi ha decisions inexplicables. Els reguladors de llum consisteixen en uns aparells que permeten a l'enllumenat públic reduir la seva intensitat a mesura que passa el temps, és a dir, fins a les 12 de la nit (per exemple) els carrers estan il·luminats en la seva màxima intensitat i a partir d'aquesta hora la llum es va fent cada cop més tènue. Això, lògicament, permet un important estalvi energètic que el municipi agraeix a l'hora de pagar la factura d'electricitat, per una banda, i per l'altra contribueix a fer un món més sostenible, de forma molt petita si voleu, és cert, però els petits canvis sumats uns amb altres al final esdevenen grans canvis.

Els tècnics del projecte van dir que els reguladors de flux lluminós eren convenients, tot i suposar un augment del pres-

supost de 1.803 euros. Els polítics de la majoria ho van desestimar, no estaven per estalviar.

GRUP MUNICIPAL D'ERC

Anònims

Es queixa l'Ajuntament d'alguns anònims repartits des de fa aproximadament uns dos anys, i diu que les persones que utilitzen aquest sistema emparant-se en l'anònim tenen una actitud covarda perquè, d'aquesta manera, deixen a l'equip de govern indefens, ja que no pot contraestimar aquestes opinions per rebatre-les amb arguments.

Estem totalment d'acord amb la queixa de l'equip de govern socialista, per això tots els fulletons repartits pel Grup Municipal d'ERC, a l'oposició, han estat signats sempre. Malgrat això, l'equip de govern mai no els ha rebut amb arguments, únicament els ha ignorat, i aplicant la majoria absoluta en la línia impositora a la qual ens té acostumats, ni ha demostrat el contrari, ni ha rectificat i, si ho ha fet, no ho ha reconegut. A més, amb una actitud cínica i mancada d'ètica sense precedents, ha volgut donar a entendre certes aliances impossibles, creant tensions i enterbolint la vida quotidiana del nostre poble.

La seva resposta a la crítica ha sigut la estigmatització d'aquells que han gosat dir -equivocadament o no- allò que pensen criticant, si cal, la seva actuació.

Igual que dieu vosaltres amics de l'equip de govern, esperem que aquestes quatre ratlles us facin reflexionar i malgrat que governeu amb majoria absoluta, això no vol dir que ho feu amb criteri, amb ètica i amb diàleg. Esperem de veritat que sigueu coherents amb l'esperit del vostre escrit, si no és així, voldrà dir que altra volta voleu donar lliçons sense donar exemple, per dir-ho d'una altra manera. Vosaltres sou els bons per sobre del be i del mal, i els altres, facin el que facin, diguin el que diguin, seran dolents si allò que fan o diuen (amb raó o sense) és una crítica a la vostra gestió. Nosaltres en som testimonis perquè ho hem patit en la nostra pell.

ERC VIDRERES

Candidatura per al Progrés de Vidreres

La Candidatura per al Progrés ens adrecem a tots els homes i dones interessats en formar part del nostre grup.

Volem ser un equip gran, amb amplituds de mires, en constant renovació, amb pluralitat de sensibilitats, sempre amb l'objectiu central de posar el benestar i l'interès general del poble per davant de tot.

Participar en el nostre grup significa aprendre de l'experiència i saber fer dels que formen el govern municipal, aportar el millor de cada u al bé comú: opinió, idees, suport... (no hi ha cap aportació sobrera), col.laborar en els afers del poble i la política municipal. Per nosaltres cada u té un vot i tots els vots tenen el mateix valor.

Si comparteixes aquest interès, si vols formar part del grup i estàs censat/da a Vidreres, posa't en contacte amb nosaltres: truca al 972 22 19 11 de dilluns a divendres, de 8 del matí a 10 de la nit, fins al dia 8 de novembre.

Viatge aventura a Praga

Tot passa i tot arriba, però per a nosaltres tot és passar, passar fent camins, camins en autocar. Junts hem viscut una experiència notable, i com una família unida hem arribat a ser.

Tantes hores, tants dies, tants quilòmetres junts, que ja coneixem bé el que cadascú vol.

En un grup de 21, hem tingut de tot, buscadors de xapes i gorres, amants de la cervesa negra, parelles d'enamorats, parelles de barallats i fins i tot les noies d'or que ens han acompanyat.

Hem passat muntanyes, rius, llacs... balnearis, com en Karlovi Vary, que ens han enamorat. Hem gaudit a Praga, a Múnic, a Geske, a Nüremberg i a Passau i també a Konópiste. Hem conegut gents, cultures, idiomes, talment que quan diem "Ahoj" tots ens saludem. Ens deixaren sense sopar, com els nens castigats, i llavors amb un creuer ho hem solventat. Hem pujat en vaixell, en taxi, a cavall i fins i tot en un avió del 58, per ser encara més clars. Hem pujat en metro, cultura de la ciutat, bulliciós, popular i feixuc per frenar. Després d'una bona estona caminant, a la cerveseria arribem, però no a la més antiga, sinó a la del costat. Beguérem corrent, parlant, i després a corre-cuita suàrem fins trobar l'últim metro i, miracle!

El teatre vam conèixer, catedrals i camins, i potser que fins i tot algun dia, no me'n recordo, ens vam perdre?

Bústia

Felicitations

Com a vidrerencs preocupats pel nostre entorn natural exposat en diversos escrits publicats a la revista EL REC CLAR, ens plau manifestar la nostra satisfacció per l'interès desvetllat i les iniciatives sorgides del Grup d'Esplai i l'Àrea de Medi Ambient i Cultura de l'Ajuntament i que s'han traduït en la neteja dels accessos i entorn, així com la seva senyalització, de les fonts de Can Terré, d'en Cándido i del Falgueret per part del Grup d'Esplai, molt important pel vessant educatiu que comporta, i la creació de l'Aula de Natura per part de l'Ajuntament de Vidreres. A tots, moltes felicitacions.

Creiem que és un bon camí el que s'ha iniciat i n'esperem la seva consolidació que, sens dubte, farà més rica i plena la nostra Vila.

JOSEP I JOAQUIM FONT I CABALLÉ

Activitats de l'Associació Grup Intercultural Jamia Kafo

Mitjançant aquest escrit volem donar a conèixer, de manera sintetitzada, les activitats que porta a terme l'associació.

Participants a la sortida organitzada a l'Ímax-Port Vell, a Barcelona, el passat 16 de juny.

ACTIVITATS QUE ORGANITZA I PORTA A TERME L'ASSOCIACIÓ GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

ACTIVITAT	OBJECTIU	A QUI VA ADREÇADA?
TALLER D'ALFABETITZACIÓ EN LLENGUA CATALANA	Aprendre la llengua catalana a nivell oral i escrit.	A totes les persones adultes de Vidreres que tinguin un nivell lllindar de llengua catalana, tant a nivell oral com escrit, i que desitgin ampliar-lo.
SERVEI DE GANGUR	Dotar les classes d'alfabetització d'un espai on els fills i les filles de les persones que assisteixen a les classes puguin jugar mentre els pares i les mares són a classe.	Als infants de les persones que assisteixen a classes.
CAP DE SETMANA INTERCULTURAL	Donar a conèixer la realitat pluricultural de Vidreres i organitzar activitats encaminades al coneixement d'altres cultures que conviuen amb la nostra.	A totes les persones de Vidreres i a totes aquelles interessades amb el tema.
CAMPANYES DE SENSIBILITZACIÓ	Potenciar i donar a conèixer els valors que comporta la interculturalitat en una societat plural i democràtica.	A totes les persones de Vidreres i a totes aquelles interessades amb el tema.
SORTIDA CULTURAL	Conèixer el patrimoni natural i cultural del país.	A les persones que han assistit, de manera regular, a les classes d'alfabetització del curs.

El curs d'alfabetització 2002-2003 va començar el passat dia 1 d'octubre i finalitzarà el mes de juny de 2003. Les altres activitats es portaran a terme al llarg del curs i us n'informarem puntualment.

Podeu posar-vos en contacte amb nosaltres els dimarts i divendres de 21h. a 22h. a la seu social de l'associació (c/ Orient, 115 – pisos annexos al CEIP St. Iscle) o al telèfon i fax 972 85 06 90.
GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

10 anys d'Esplai a Vidreres

Com molts de vosaltres ja sabeu, el Grup d'Esplai Vidrerenc (GEPV) portem molts anys educant en el lleure als nens i nenes del nostre poble. I quan diem molts anys, en volem dir tants com deu. Sí, sembla increïble, però aquest any celebrem el nostre 10è aniversari!

Si fem un repàs d'aquests 10 anys, veiem que l'Esplai ha anat evolucionant de forma positiva, superant així tots els obstacles que s'ha anat trobant.

Vam iniciar amb un Grup de Joves que, coordinats pel dinamitzador cultural de Vidreres, va organitzar una gimcana pel poble. A partir d'aquí, vam començar a fer activitats d'esplai cada dos dissabtes i sense disposar d'instal·lacions adequades (estàvem a la Pineda d'en Mazó, al pati de l'escola, al Casal Vidrerenc...). Tot i això, a causa de l'èxit creixent de les activitats organitzades pel GEPV, es va escometre a fer esplai cada dissabte a la tarda. Ja només ens faltava poder disposar d'un lloc que pogués ser la seu de la nostra entitat. I qui no recorda el dia que vam inaugurar la nostra seu, el Refugi d'Esplai, ubicat al núm. 16 del carrer Nou.

Tot això no s'hagués aconseguit sense la iniciativa i la il·lusió d'un equip humà format per tots els monitors (més de 80) que durant aquests anys hem treballat (de forma voluntària) per allò en què creiem (el Grup d'Esplai Vidrerenc), tots els pares i mares que ens heu confiat els vostres fills i, evidentment, tots els nens i nenes de Vidreres que, amb la vostra vitalitat, ens heu donat tota la força per continuar treballant.

Com ja heu vist, són molts els records que ens vénen al cap. I n'hem après molt. Però ara ens cal viure el present i mirar el futur per continuar treballant tant o més bé del que ho hem fet fins ara.

I tornant al que dèiem al principi, ara ja podem celebrar el 10è aniversari del Grup d'Esplai Vidrerenc! Per aquest motiu, durant aquest curs, el GEPV organitzarà diferents activitats. Us hi esperem a tots!

GRUP D'ESPLAI VIDRERENC

L'Esplai a l'estiu

Endinsats ja al mes d'octubre, l'Esplai es torna a posar les piles després d'un estiu esgotador. Doncs què us penseu?... què l'Esplai fa vacances? Noooooooo! L'Esplai a l'Estiu també Viu!

Activitats 1 i 2

La gran novetat d'aquest any va ser el **Camp de Treball "El camí de les Aigües"**. Segur que més d'un va veure el poble farcit de joves de 15 a 18 anys d'arreu d'Espanya: murcians, andalusos, canaris, balears, bascos, gallecs... i, com no, també catalans, que estem a tot arreu!

Aquests joves van venir a passar 15 dies a Vidreres per recuperar camins i fonts del nostre poble -que, per cert, us convidem a visitar-, però també a conèixer la nostra zona. Aquest Camp de Treball (CT) va estar dividit en dos torns: els 26 joves de comunitats autònomes espanyoles, amb l'excepció de Catalunya, van venir del 30 de juny al 13 de juliol i els 24 catalans van estar aquí del 15 al 30 de juliol.

Un dels participants d'aquest CT va crear una pàgina web; si la voleu visitar, ja ho sabeu: www.caminodelasaguas.es.vg

Activitat 3

Una de les altres activitats que va organitzar el Grup d'Esplai Vidrerenc (GEPV), com cada any, va ser les **Estades de Teatre "Fem Teatre?"**. Segur que us va trobar, pel carrer, 32 joves actors i actrius d'entre 15 i 18 anys d'arreu de Catalunya fent interpretacions i acrobàcies. Durant 15 dies, tots ells van viure tota una aventura teatral! Ells mateixos van crear una obra i la van assajar fins quedar esgotats. El dia abans de marxar i amb l'obra ben apresada, la van presentar al Teatre per a tots nosaltres com a comiat. Els vam tenir aquí del 7 al 21 de juliol.

Activitats 4 i 5

Els més joves, de 10 a 13 anys, que volien aventures, contacte amb

la natura i esport, van venir a passar una setmana a les **Colònies Natur.@ventur**. Tots ells també provenien de diferents punts de Catalunya. Durant aquests intensos 8 dies, van muntar a cavall, van anar a la platja i van fer rutes d'orientació nocturnes, escalada al rocòdrom, excursions amb BTT, tallers de natura,... i tot barrejat amb molta diversió i contacte amb el poble. Aquests joves, també separats en dos torns de 27 i 23 persones, van estar a Vidreres del 7 al 14 de juliol i del 4 al 11 d'agost.

Activitat 6

I com sempre i pensant també amb els nens i joves de Vidreres, vam tenir el **Casal-Casalet d'Estiu**. Des dels nens i nenes de 3 anys fins als joves de 14 van poder gaudir d'activitats variades com excursions a peu i amb bicicleta, fer tallers, organitzar festes i anar un parell de dies de colònies, a la piscina, a Port Aventura, a muntar a cavall,... tot depenent de l'edat.

Els nostres nens, nenes i joves estaven dividits en diferents grups segons l'edat: petits de 3 a 5 anys, mitjans de 6 a 9 anys i grans a partir de 10 anys.

A més a més, el Casal-Casalet oferia el servei Hora Extra, per fer repàs i activitats diverses, i el servei de menjador, amb dues cuineres que preparaven uns àpats que n'hi havia per llepar-se els dits!

Activitat 7

Finalment, aquells que se sentien com a peix a l'aigua, malgrat que no fes tan bon temps com haguéssim volgut, van poder remullar-se, aprendre a nedar i perfeccionar la tècnica de natació durant tot l'estiu amb el **Curset de Natació**.

I després de tot això... no en tenim prou! Encara ens queda energia per continuar fent esplai els dissabtes de 4 a 7 de la tarda i celebrar el nostre 10è aniversari!

GRUP D'ESPLAI VIDRERENC

A Vidreres fem teatre

El Grup Teatral Vidrerenc busca persones, grans i joves, dones i homes, tristos i alegres, que vulguin participar en l'aventura del teatre.

Interessats, truqueu al 649 21 45 35 i deixeu el nom i el telèfon. Teniu temps fins al 31 de desembre d'enguany.

El diputat republicà Josep Huguet va encetar el cycle de quatre conferències pronunciades a Vidreres dins les II Jornades nacionalistes Leandre Herrera, organitzades per la secció local d'ERC.

II Jornades nacionalistes Leandre

Herrera: "defensar la terra"

L'assistència mitjana de les tres primeres conferències va ser de 30 persones, mentre que a la darrera van anar-hi 80.

Durant el passat mes de setembre, el comitè local d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) amb la col·laboració del moviment "Jo també em planto" han organitzat les II Jornades nacionalistes Leandre Herrera, sota la denominació "defensar la terra". En total, han estat quatre conferències portades a terme per personalitats de primera línia política i social.

En Josep Huguet, diputat d'ERC al Parlament de Catalunya, va encetar el cycle amb una conferència titulada "Què ens costa ser catalans", una xerrada que va ser molt pedagògica i interessant.

"Els papers de Salamanca" va ser el títol de la segona de la sèrie i va anar a càrrec del filòleg de llengua anglesa i professor de la Universitat de Deusto a Euskadi, Antoni Strubell i Trueta, que és nét de l'insigne doctor J. Trueta. El va seguir el psicòleg i professor de secundària Josep Gibert amb una xerrada sobre el tema "Els catalans i l'autoestima" i va cloure el cycle Lluís Maria Xirinacs, parlant de política i democràcia, alhora que va presentar el moviment "Jo també em planto".

Les tres primeres conferències varen tenir una assistència mitjana de 30 persones, i la darrera va doblar aquesta participació, assolint els 80 assistents.

A la secció local d'ERC a Vidreres ens sentim satisfets d'aquestes conferències, ja que d'aquesta manera pretenem que la societat civil recuperi aquell esperit crític, aquella iniciativa que fa que la gent surti de la seva letargia i participi de la vida social i política, en aquest cas, de Vidreres. En aquest sentit, tot i que la participació entenem que ha estat bona, tenint en compte la manca d'interès general per sortir de casa i ser actiu, de cares a properes conferències, ens agradaria que les persones que tinguin ganes de prendre iniciatives i de què la seva opinió sigui escoltada, surtin de casa i hi participin activament, ja que, d'aquesta manera, cada vegada serem més aquells que creiem que les coses han de canviar, que han d'evolucionar cap a una societat crítica, activa, mobilitzada, perquè si nosaltres (les per-

Activitats de l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

L'Agrupació tenia programats per aquests estiu els següents actes:

IX Nit d'Estiu, el primer dissabte de juliol.

XXI Nit de la Sardana, l'últim dissabte d'agost.

Totes dues festes van anar prou bé, tot i que la Nit de la sardana es va haver de celebrar a l'interior del pavelló poliesportiu, enlloc de la Plaça de l'Església com és habitual.

Durant l'estiu també es va dur a terme el Curset de Sardanes, que va comptar amb la participació de 15 alumnes.

En aquest sentit, cal destacar que el número de participants en aquest curset s'ha reduït considerablement els últims anys. Les sardanes han deixat d'interessar als petits i al jovent. No necessiten anar a la plaça a ballar per relacionar-se amb els seus companys, ja que actualment hi ha propostes molt més atractives durant tot l'any.

Trobem a faltar els nois i noies d'entre 15 i 20 anys, ja que la seva formació implicaria tenir monitors joves en un futur proper.

Davant d'aquesta situació, la Junta estudiarà la conveniència de continuar organitzant aquest curset de formació, i buscarà alternatives perquè a Vidreres es pugui continuar aprenent a ballar sardanes.

Mentrestant, us volem recordar que el proper 17 de novembre, a les 5 de la tarda, tenim una trobada a la Plaça Lluís Companys per ballar sardanes, menjar castanyes i beure vi amb el porró. Us hi esperem!

AGRUPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"

Programació de Rialles per a la tardor del 2002

Rialles té programats els següents espectacles de teatre infantil a Vidreres per a la tardor del 2002:

Diumenge 6 d'octubre:

"GRÚMIC" - *Tàbata Teatre*

Diumenge 10 de novembre:

"RAU-RAU, LA HISTÒRIA TRISTA DE LA NENA TRAPEZISTA" (Premi Rialles 2001) - *Teatre Mòbil*

Diumenge 1 de desembre:

"CUCUDRULU" - *Boca Rica*

Alumnes del col·legi Salvador Espriu llegint al pati de l'escola.

Fer néixer el gust per la lectura: el gran enigma

Us heu preguntat mai com és que, d'entre tots aquells que coneixem, el fet de llegir un llibre provoca reaccions tan contràries com l'amor i l'odi?

Vosaltres pares, no us heu plantejat mai com és que dels vostres fills, n'hi ha algun que tot el dia va amb el llibre enganxat i un altre que el llibre li crema als dits i no s'hi acostava si no és sota pressió màxima?

Nosaltres, com a mestres, també ens ho preguntem, de fet és un tema que cada curs ens plantegem i sobre el qual treballem: busquem estratègies per fer que els nens i nenes de la nostra escola, els nostres alumnes, arribin a sentir el plaer de la lectura.

Llegir és un dels coneixements més bàsics i alhora més imprescindibles que un nen aprèn a l'escola. És bàsic perquè posa al seu abast un món de coneixements que pot explorar sol o en companyia i que el fa autònom. És imprescindible perquè estem en una societat basada en la comunicació escrita i la imatge. Però llegir no és només una mecànica que consisteix en unir els sons de les lletres per treure'n paraules, llegir és, a més, entendre, comprendre i saber aprendre del que es llegeix. I és en aquest estadi, el pas de la mecànica a la comprensió, on molts dels nostres nens i nenes perden aquella primera màgia de la lectura.

Per tot això, i molt preocupats pel tema, ens vam plantejar a nivell de Claustre com poder potenciar la lectura, la comprensió i,

sobretot, com poder fer néixer en els nostres alumnes el gust per la lectura.

El curs passat ens vam reunir periòdicament en claustres pedagògics i vam estar analitzant com teníem enfocat el tema de la lectura a cada cicle, quins materials podíem usar per treballar-los a les classes i finalment vam dissenyar diferents propostes de treball per aplicar aquest curs 2002-2003.

En primer lloc es va decidir canviar la biblioteca d'ubicació per tal de millorar-ne l'ús. Amb la nova ubicació els cursos hi poden anar a llegir i a treballar en hores de classe, ja que no està ocupada i hi ha espai i mobiliari per a tots.

També hem creat una comissió de biblioteca que té com a objectiu dinamitzar l'ús de la biblioteca escolar i potenciar l'hàbit lector dels nostres alumnes.

I, finalment, hem replantejat la lectura diària a nivell de Cicle Inicial, Mitjà i Superior.

No penseu, però, que tot està fet, res no està guanyat. Ens falta encara el més important, el suport de les famílies.

Recordeu quan els vostres fills van començar a llegir les primeres paraules? Sí, segur que ho recordeu.

Recordeu quan us demanaven que els llegíssiu contes? I, recordeu quan van deixar d'explicar-los contes? Quan van deixar d'embadalir-vos amb les seves lectures en veu alta?

Oi que no ho recordeu? Doncs és en aquest punt on una part del

gust per la lectura també es perd, quan deixem el nen tot sol entre les lletres i no el fem sentir com el nostre contador de contes.

Necessitem que ens ajudeu des de casa llegint en veu alta per als vostres nens i nenes, escoltant com llegeix un tros del seu llibre preferit i també deixant que canviï de llibre quan aquell que li heu comprat amb tanta il·lusió no li agrada (no és res personal, quan un llibre no agrada, millor deixar-lo reposar).

Penseu que un bon lector té mitja vida solucionada, que el millor

regal que podeu fer als vostres fills és la lectura, el plaer de la lectura.

Nosaltres, per la nostra banda, seguirem intentant crear bons lectors, procurant aconseguir que un llibre no sigui "un pal" i que una bona novel·la no es converteixi als ulls dels nostres nens i nenes en una "totxo gruixut", sinó en una aventura que comença, en un enigma interessant i divertit, en un món inexplorat, etc.

CLAUSTRE DE PROFESSORS

Noves activitats de l'APA del col·legi Salvador Espriu

L'APA del col·legi Salvador Espriu va posar en marxa dues noves activitats durant el curs passat que, donada la bona acollida, es pretén que tinguin continuïtat en el curs actual.

Una de contes

La primera fa referència al que hem anomenat "Un conte després de dinar". Un grup de vuit pares i mares voluntaris han fet torns per explicar contes un dia a la setmana als alumnes de P4 i P5 que es queden a dinar al col·legi, a fi de fer més distretes les dues hores abans de començar les classes de la tarda.

L'experiència ha estat del tot positiva, tant per als nens com per als adults participants, malgrat els inconvenients de coordinar-ho amb els horaris laborals. Cada pare/mare ha donat a l'explicació el seu to personal, amb el resultat d'una variada gamma d'estils, aconseguint una audiència dels menuts atenta i participativa en la majoria de les sessions. Una activitat a consolidar i potenciar.

I una de colònies... de pares

En segon lloc, els pares (amb els nostres fills, naturalment) hem volgut viure l'experiència d'anar de "colònies" al més pur estil escolar. Per això, al voltant de 90 persones hem acudit a la casa de colònies "La Mina", a Osor, durant un cap de setmana. Allà hem gaudit d'una divertida convivència en un entorn molt agradable.

Els monitors de la casa han organitzat jocs i activitats per als nens. Al vespre, jocs de nit per als petits, mentre els grans hem fet la nostra gresca particular, amb cremat i guitarra inclosos, fins ben entrada la matinada.

L'endemà, això sí, tots a punt per a una excursió a peu, muntanya amunt, per fer gana i no quedar malament amb els cuiners que ens tenien a punt el dinar. Després de la sobretaula, tots cap a casa, tips i satisfets de l'aventura i amb intenció de tornar-hi el curs que ve.

LA JUNTA DE L'APA

Ja hem començat

Aquest curs, al CEIP Sant Iscle seguim amb el procés de desdoblament de nivells, pel notable creixement que es verifica en la nostra població. D'aquesta manera, enguany comptem amb 5 cursos desdoblats: P3, P4, 1r, 2n i 4t. I, tot i que els altres estan en un nombre elevat d'alumnes, no es preveu que fins al curs vinent (en cas d'augment de matriculació), se'n desdoblin més.

Imatge de l'interior del col·legi Sant Iscle.

A causa d'aquesta situació, actualment es mantenen converses amb el Departament d'Ensenyament per tal d'iniciar l'ampliació de l'escola, tant a l'Educació Infantil com a Primària, ja que la pèrdua d'espais és evident i preocupant.

Aquest augment d'aules comporta un creixement de la plantilla,

Alumnes assistents a una sessió audiovisual realitzada amb el canó-vídeo.

Sessió audiovisual amb el canó-vídeo.

Alumnes treballant amb ordinadors a l'aula.

el qual enriqueix pedagògicament l'intercanvi professional. Això permet una millor dedicació del professorat en les comissions de treball, a fi de dur a terme els projectes de curs:

- Dotació progressiva d'ordinadors en xarxa a les aules, a més dels de l'aula d'informàtica, i manteniment i ampliació de la pàgina web de l'escola <http://www.xtec.es/ceip-santisacle-vidreres> (Comissió d'informàtica).
- Utilització del canó-vídeo com a recurs visual per a diferents àrees d'aprenentatge (Comissió d'audiovisuals).
- Inici del funcionament de la biblioteca establint l'horari de préstec (Comissió de biblioteca).
- Elaboració del Pla d'Acollida (Comissió d'atenció a la diversitat).
- Control de riscos laborals (Comissió de riscos laborals).
- Coordinació de les festes que se celebren a l'escola (Comissió de festes).
- Programació de la Setmana Cultural dedicada a "l'Educació Viària i Seguretat" (Comissió Setmana Cultural).

L'objectiu d'aquestes comissions és que l'escola sigui un lloc viu i dinàmic amb diversitat de recursos i que, alhora, pugui ser participativa i funcional. Així, parlem d'escola com a comunitat educativa, on tant hi participen mestres, com alumnes, com pares i mares.

CLAUSTRE DE PROFESSORS

1ª Trobada del curs 77-78 (EGB)

El 27 de setembre passat els exalumnes de l'escola Sant Iscle es retrobaren després de 25 anys i ho celebraren amb un sopar a can Castells.

Sortida al cap de Creus

Com que no tot ha de ser bàsquet, i aprofitant que a l'estiu s'atura la competició, des del C.B. Nou Gaulès vam organitzar una sortida al Cap de Creus.

Els participants vàrem passar la nit a la cala Pelosa entre cançons, acudits i alguna conversa d'alt contingut filosòfic acompanyada d'algun toc una mica -només una mica- etílic.

L'endemà vàrem anar a dinar a Maçanet de Cabrenys després de fer una petita excursió, amb guia, per l'Alt Empordà. Per cert, entre d'altres pobles vam passar per Les Escaules (algú coneixia aquest poble?).

Els participants a la sortida a la cala Pelosa, on van fer nit.

Nova temporada del voleibol a Vidreres

Aquest any passat va ser una mica complicat pel que fa als entrenadors. Així, primer els entrenadors de l'equip juvenil femení no van poder exercir-ne perquè la Federació obligava a tenir el títol de nivell I. Quant a l'entrenador del sènior, ens va deixar a mitja temporada.

Davant d'aquests precedents, vam pensar que aquest any seria difícil tirar endavant el voleibol, ja que tenir entrenador titulat sortia molt car i, a part, per la nostra zona no n'hi ha. Un dels nostres millors jugadors, però, s'ha tret el títol d'entrenador nivell I i, per tant, podrà entrenar l'equip juvenil femení. A més, gràcies als tornejos que es fan per la costa, vam tenir la sort de poder trobar per a l'equip sènior un dels pocs entrenadors de la comarca titulats. En concret, es tracta d'un entrenador que té el títol de nivell II de la Federació Internacional de Voleibol, que va aconseguir en una universitat alemanya gràcies a una beca que li van donar per la seva trajectòria esportiva. Esperem que aquest any, amb "el profe" Aristegui i en José Luis (Coco), guanyem molts partits.

Hem començat la temporada amb una gran il·lusió per aconseguir que el voleibol comenci a crear arrels a Vidreres. També per veure els fruits de la nostra feina de cara als jugadors/es, ja que l'esforç de tenir entrenadors titulats és gran.

Les noies són un dels pilars bàsics del nostre club, perquè, una cosa és certa, elles tenen complicitat en tot allò que fan i les seves ganes d'entrenar són enormes, tal com ho demostra una anècdota viscuda fa pocs dies, quan es van empenyar perquè no tenien prou temps per entrenar-se. S'ha de dir que són un dels equips que més s'entrenen al pavelló i també s'ha de destacar que són autosuficients, de manera que el club només s'ha de preocupar del tema administratiu. L'únic problema que hi ha, però, és que hi ha poques jugadores i caldria que fossin unes quantes més, perquè actualment són molt justes, tant per als entrenaments com per als partits i, si algun dia es posen malaltes, no en seran prou. És per això que proposem a aquelles noies que vulguin passar-s'ho bé fent esport, que vinguin, perquè amb el vostre esforç podrem fer que el voleibol formi part de Vidreres.

Ja ho sabeu, estem amb les mans obertes per rebre tota la gent que vulgui fer esport.

LA JUNTA

Les jugadores de l'equip juvenil femení abans de començar un partit al pavelló poliesportiu.

No cal escriure parets quan es pot dialogar

Quan va començar el campus d'estiu del Nou Caulès, ens vàrem trobar amb la desagradable sorpresa d'una pintada a la paret de pavelló del nostre poble que deia: Tot Negoci, referint-se d'una manera irònica a l'empresa que gestiona el campus del club (Tot Oci).

El C.B.Nou Caulès, davant d'aquesta bretolada que embruta la façana d'un edifici públic -entre tot el poble haurem de pagar la neteja d'aquesta acció-, vol expressar el següent:

- 1- que el campus d'estiu és una activitat que no es feia a Vidreres.
- 2- que molts nens i nenes del poble anaven a campus esportius de pobles veïns i, com a conseqüència, Vidreres es quedava sense ells i deixava de ser un referent per als pares.
- 3- que organitzant aquest campus d'estiu, hem recuperat una bona part d'aquests nens i nenes del poble, i molts pares ja saben que a Vidreres ja hi ha un servei que hi mancava.
- 4- que el C.B.Nou Caulès ha demanat repetidament monitors de Vidreres per poder formar part de l'escola de bàsquet i dels campus de Nadal i d'estiu. Això no ha estat possible perquè no hem rebut cap resposta, d'aquesta manera ens hem vist amb la obligada necessitat de cercar fora de Vidreres allò que buscàvem dins del poble. Cal dir que enguany aquesta tendència està canviant.
- 5- que lamentem profundament la forma en què s'ha produït la injusta i falsa

acusació a la empresa Tot Oci i per extensió al C.B.Nou Caulès. Entenem que des de la junta del club s'ha mantingut sempre una actitud de clar diàleg amb qui calgui per arribar sempre a aclarir qualsevol situació de malentès, i així ho transmetem des d'aquestes ratlles a l'autor de la pintada, també volem dir-li que de la forma que ho ha fet, és a dir, anònimament i sense donar la cara, demostra tenir molt poca convicció amb allò que expressa.

- 6- que el C.B.Nou Caulès vol deixar constància del seu clar desig de recíproca col·laboració amb totes les entitats esportives i culturals de Vidreres. Només el respecte i col·laboració entre tots els que activem la vida social del poble sense afany de lucre, sense protagonismes, amb humilitat i amb voluntat de servei, ens pot portar al nostre objectiu final: ser útils a Vidreres.

C. B. NOU CAULÈS

II Jornades Nacionalistes "Leandre Herrera"

Sorteig del quadre
"La Maternitat".
Número premiat:
6.772

Telèfon de contacte:
972 167 227 /
616508133

Resultats del pilot de trial vidrerenc Isaac Pons

Aquesta pretemporada m'estic preparant molt, amb entrenament diari de trial i també físicament, perquè la temporada vinent serà molt dura, ja que competiré en el Campionat del Món, el Campionat d'Europa i el Campionat d'Espanya en la categoria absoluta.

En la Young Cup 250, que és la Copa d'Europa per a joves de 16 anys, pilotant una motocicleta Gas Gas, he acabat segon, decidint-se el campionat en l'última cursa, que es va disputar a Espanya i en la qual vaig aconseguir el tercer lloc. Les altres dues proves s'havien fet a Itàlia, concretament a la localitat d'Arpino, on vaig quedar primer, i a França, on vaig acabar en una quarta posició molt "discutida".

L'Isaac Pons en ple esforç.

D'altra banda, ja s'han disputat tres de les sis proves que formen el Campionat d'Espanya i, de moment, he fet dos primers i un segon lloc, de manera que ho tinc força bé per guanyar-lo, però mai no saps si una lesió o un problema mecànic pot acabar amb els teus objectius.

Pel que fa al Campionat de Catalunya, aquest any estic corrent en la categoria elit i sóc tercer a la classificació general, ja que no vaig poder participar en una de les proves disputades fins ara perquè em coincidia amb una altra de l'Europeu.

A més, també he participat en els mítics "Tres dies de trial de Santigosa" en la categoria negra (màxima dificultat). Vaig guanyar la categoria júnior i també per equips junt amb els meus companys Jordi Pascuet i Jeroni Fajardo, mentre que vaig acabar novè de la general.

ISSAC PONS

La temporada 2002-2003 del Club Sporting Vidrerenca

El primer equip del Club Sporting Vidrerenca de la temporada 2002-2003 està format pels següents jugadors: Raül Fumero, Salvi Jené, Sergi Raurich, Albert Termes, Àlex Raurich, Josep Tarrés, Javi Estévez, Xavier Bancells, Jordi Riera, Cristian Blanco, Bertran Ruz, Xavi Cueto, Raül Cueto, Raül Martínez, Toni Romero, Carles Raurich, Moisés Palenzuela, Oscar Prieto, Jordi Campuzano, David Pesaferrer i Esteve Somolinos. L'entrenador és en Carles Casadevall i el delegat l'Àngel Masnou.

nosaltres, els diumenges que hi hagi partit, al camp de futbol. De ben segur que quan més socis tingui el Club, més profit en podrà treure.

En la propera edició de la revista EL REC CLAR us presentarem l'equip de veterans que, de moment, també està aconseguint molt bons resultats. Aquesta temporada compta amb una plantilla de jugadors molt àmplia i amb moltes ganes de passar-s'ho bé fent esport sense la necessitat d'haver de sumar punts cada setmana

La plantilla del primer equip del Club Sporting Vidrerenca de la temporada 2002-2003 (Foto: Pere Puntí).

En el moment de fer aquest escrit, l'equip ja porta tres jornades jugades i ha guanyat tots tres partits, cosa que fa que doni l'esperança d'aconseguir l'objectiu marcat per a aquesta temporada, que no és altre que intentar pujar de categoria, ja que pensem que tenim un bon equip a més d'un gran grup humà, jove i amb ganes de fer coses importants per Vidreres.

Des de la Junta també voldríem donar les gràcies a totes les empreses, comerços i socis que un any més ens han ajudat a tirar endavant una altra temporada i, al mateix temps, informar a totes aquelles persones que vulguin col·laborar amb aquesta entitat esportiva que només cal que es posin en contacte amb

i, d'aquesta manera, gaudir, i fer gaudir al públic, d'un bon partit de futbol.

Per fi sembla que l'Ajuntament està disposat a millorar tot el conjunt de la zona esportiva i fer una aposta important pel futbol de Vidreres, cosa que ens ajudarà a ampliar obligacions i alhora il·lusions per poder aconseguir allò que ens proposarem en el seu moment.

LA JUNTA

Deixar de fumar és possible

Aquesta afirmació és totalment certa i com moltes de les coses que fem, fa falta esforç, fermesa, sacrifici i convicció per aconseguir-ho.

Sovint sentim comentaris que qui fuma és perquè vol. Això no és del tot cert. Això només ho podem aplicar en el començament, que és quan s'agafa l'hàbit de fumar, perquè quan ja fa temps que es fuma esdevé una necessitat per la gran addicció que genera, semblant a la de l'heroïna.

La millor manera d'evitar aquest mal hàbit passa per elaborar un pla eficaç d'actuació, tant a nivell polític com econòmic i social, que no incités al consum de tabac. És necessari que els nostres polítics dediquin més recursos econòmics i personals en l'educació i informació, sobretot dels nostres joves, dels riscos que comporta el fet de fumar.

És ben cert que hi ha moltes decisions que no es prenen perquè són antipopulars, per això cal anar pressionant als nostres polítics perquè prenguin consciència de la seva responsabilitat. Hem de provocar un corrent social antitabac i limitar els espais dels

fumadors per evitar perjudicar els que no fumen. Hem de demanar que es deixi de fer-ne propaganda i filtrar imatges a la televisió, cinema i actes públics i socials amb personalitats fumant. I, sobretot, hem d'aconseguir que els grups d'influència, com sanitaris, mestres o educadors, cantants, artistes, dirigents o entrenadors, assumeixin la seva responsabilitat i es comprometin a donar exemple als nostres joves perquè no s'habituin a fumar.

Davant d'aquest ventall de bones intencions, contrasta estrepitosament la crua realitat dels nostres hospitals, on encara hi és permès de fumar per als interns i acompanyants. Des d'aquí, aprofitant l'oportunitat i l'ajuda de la redacció de la revista, voldria fer una crida a tots aquells que vulguin manifestar la seva preocupació i denunciar aquesta situació per reclamar als responsables polítics i sanitaris perquè ho corregeixin.

Objectius fonamentals de la prevenció

La prevenció de la malaltia és una de les tasques més importants en l'exercici de la medicina com una manera de conservar, cuidar, millorar i restablir la salut per no perdre-la o per recuperar-ne el màxim, tant a nivell personal com col·lectiu.

De res serviria actuar aïlladament sobre l'individu si no ve acompanyat d'una intervenció social on la informació i l'educació sanitària és l'eina bàsica per informar, motivar i ajudar a la població a participar activament en adoptar i mantenir pràctiques i estils de vida saludables.

Sabem que el tabac és el problema de salut pública més gran en els països desenvolupats i amb tendència a l'alça. Correspon a les autoritats sanitàries i als polítics en general de prendre'n consciència de la magnitud de la malaltia i posar els mitjans i recursos suficients per aturar el tabaquisme.

Fa temps que els experts ja n'han definit els objectius, però costa que s'apliquin. Són els següents:

- Reduir el nombre de joves que s'inicien en el consum de tabac i retardar al màxim l'edat d'iniciació.
- Reduir el nombre de fumadors mitjançant consell i suport tècnic durant el procés d'abandonament del tabac.
- Reduir el contingut de substàncies nocives del tabac per reduir-ne el risc dels qui no poden deixar-lo.
- Protegir els no fumadors dels efectes molestos i nocius del fum del tabac.
- Crear un entorn social negatiu per al consum del tabac a fi de convertir l'hàbit de fumar en una actitud socialment reprovable.

Les mesures legislatives són molt importants i segurament les més eficaces per reduir el tabaquisme, però ens hem d'assegurar que les mesures són correctes i es compleixen adequadament. Són les següents:

- **Prohibició absoluta de publicitat directa o indirecta del tabac.**
- **Advertència sanitària obligatòria escrita en els paquets de tabac.**
- **Escrit obligatori en els paquets de tabac del seu contingut en quitrà, nicotina i nivell de CO₂ (monòxid de carboni) del fum del tabac.**
- **Política d'impostos que encareixin el tabac.**
- **Restringir les vendes de tabac.**
- **Restringir el consum del tabac en els llocs públics i en els de treball.**

No obstant, tots els estats tenen problemes a l'hora d'establir lleis que regulin el comerç del tabac a causa de la potència del sector.

Deixar de fumar

Aquest fet passa per diferents etapes, segons l'actitud de l'interessat, que intentarem explicar a continuació.

Fase precontemplativa

El fumador no vol ni es planteja deixar de fumar. Normalment són joves i gent a qui el tabac encara no els ha fet mal. No hi ha cap possibilitat d'actuació en aquest grup de persones, però sí que han de rebre la informació adient.

Fase contemplativa

Aquí ja es planteja la necessitat o conveniència de deixar el tabac bé per pressió social o familiar, bé perquè ha viscut alguna experiència desagradable d'algun familiar o amic o perquè ja està cansat de fumar.

Li aconsellaria que demanés consell a algun professional que el pugui ajudar i no actui de manera descontrolada, perquè no ho aconseguirà i després no gosarà tornar-ho a intentar per por de tornar a fracassar.

Aquesta és la fase més interessant perquè s'han de donar uns quants consells per fer més fàcil de deixar el tabac.

S'ha de fer un estudi de la dependència a la nicotina i plantejar-se el tipus d'actuació a seguir. Donar tota la informació i suport necessari per arribar al dia assenyalat en què deixarà de fumar.

Fase de preparació

És el moment de posar en pràctica tot allò que s'ha parlat en la fase anterior. Ha de tenir molt clar què ha de fer en cada situació, així com escriure els motius pels quals deixa de fumar, per poder-ho recordar quan les forces flaquesquin, i proposar-se un dia per iniciar la cessació al temps que n'informa a la família i amics perquè el puguin ajudar a evitar temptacions. Evitar les situacions que s'associen amb el tabac (cafè, alcohol, festes...).

Fase d'acció

Ha iniciat la seva vida sense fum. Segurament comportarà alguns canvis en la seva vida de cada dia per tal de no recaure i de tenir present que s'ha de ser valent i resistir i que cada vegada costarà menys de mantenir-se ferm. Sols ha de pensar en el dia d'avui i que passa ràpid. Demà serà un altre dia. Si té moltes ganes de fumar i se sent nerviós, intenti relaxar-se, distreure's, fer exercici, beure aigua... No dubti en consultar a un professional davant de símptomes estranys o desagradables.

Fase de manteniment

Ja fa sis mesos que no fuma. Ho ha aconseguit. Ha d'evitar recaure i tenir sempre molt presents els motius pels quals va deixar de fumar.

La recaiguda

No és cap desgràcia ni cap deshonra, ha de procurar tornar a iniciar ràpidament tot el procés i reforçar la seva mentalitat, seguint els consells del metge amb convicció i pensar que aquesta vegada ho aconseguirà.

Consells pràctics per deixar de fumar

- **Segueix els consells del metge. No iniciïs tractaments descontrolats ni sense la convicció d'aconseguir-ho.**
- **Pensa que només has de deixar de fumar el dia d'avui.**
- **Menja poc i sovint. Evita excitants com cafè, te, cola o alcohol. Menja verdures i fruita.**
- **Durant els primers dies hi pot haver un fort desig de fumar. Controla't, respira a fons i aguanta l'aire, després el treus lentament. Concentra't en el que fas. Aquest desig dura escassament dos minuts i cada cop va perdent força.**
- **A mesura que van passant els dies sense fumar, va millorant espectacularment el teu estat de salut i disminueix el risc de patir malalties com el càncer de pulmó o l'infart de miocardi.**
- **El fumar no millora la concentració ni treu els nervis en els moments de tensió.**
- **Guarda tots els diners que estalvies deixant de fumar i fes-te algun regal que et faci molta gràcia. És bo que a part de sentir-te millor en vegis la utilitat de deixar de fumar.**
- **Si vigiles la dieta no tens perquè engreixar-te. Convé fer un xic d'exercici físic.**
- **Cada dia que passa estàs més a prop d'aconseguir-ho. Felicita't.**
- **Aguanta. No ho tornis a provar, ni que sigui una pipada.**

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

El sud-est d'Europa amb tren

Uns mesos abans del present agost, vam decidir fer un viatge pel sud-est d'Europa. En un principi s'hi va interessar força gent, però finalment vam acabar sent quatre: l'Albert Ribera (de Barcelona), en Pere Moner (de l'Escala) i de Vidreres érem en Gerard Bas i en Jordi Presas.

Des de bon principi, vam pensar que la millor manera de visitar aquests països havia de ser amb tren i, en concret, amb el sistema Inter-Rail, perquè ens permetia molta flexibilitat en els recorreguts i a uns preus aptes per a la nostra butxaca.

Per tant, abans de marxar, vam dissenyar el traçat, i vam obrir un compte corrent per a les despeses comunes i per canviar divises a cada país.

Estat actual del Parlament de Bòsnia.

A Sarajevo vam passar la nit a la casa d'una família bòsnia.

L'Inter-Rail

L'Inter-Rail és un bitllet de tren obert, per a 30 dies, que et permet agafar tots els trens de segona classe i sense cap suplement, de les zones que s'hagin comprat. Una zona inclou diversos països veïns i s'identifica amb una lletra. Nosaltres vam comprar un bitllet per a tres zones:

- Zona E, que inclou França, Bèlgica, Holanda i Luxemburg. Aquesta zona la vam agafar tan sols per creuar França.
- Zona G, que inclou Itàlia, Eslovènia, Grècia i Turquia.
- Zona H, que inclou Iugoslàvia, Romania, Bulgària i Macedònia.

Tal i com hem dit abans, ens interessava un preu econòmic i l'Inter-Rail, amb aquestes tres zones, costava 309 euros/persona (menors de 28 anys).

El recorregut

Vam sortir de Vidreres el dia 2 d'agost, i de Girona vam agafar un tren nocturn (Talgo) cap a Milà. D'allà vam creuar cap a Venècia i d'allà a la capital d'Eslovènia, Ljubljana.

Un cop visitat Ljubljana, vam anar visitant la resta de països de l'antiga Iugoslàvia: primer Croàcia, on vam estar a Zagreb; Bòsnia-Herzegovina, on visitarem Banja-Luka i Sarajevo; i vam acabar la ruta balcànica a la capital de Iugoslàvia, Belgrad.

Seguidament vam passar a Romania, on vam estar a un poble dels Cárpat de Transilvània dit Sighisoara i posteriorment a la capital, Bucarest.

De Romania vam passar a Bulgària, on només vam visitar Sofia, la capital, i d'allà ja ens vam dirigir cap a Turquia. De Turquia vam visitar les dues capitals -Istanbul i Ankara-, abans d'anar cap a l'últim país del recorregut: Grècia.

A Grècia hi vam passar l'última setmana del viatge. Vam visitar Atenes, Nafplio (amb Micenes i Epidaure), i vam passar un parell de dies de relax a l'illa de Santorini, al mar Egeu.

La tornada va ser amb un ferri des de Patras (Grècia) a Ancona (Itàlia), seguit de 22 hores de tren sense parar.

Turisme de motxilla a l'esquena

Aquest és un terme que utilitza molta gent per descriure el nostre tipus de viatge, però en el nostre cas no és del tot encertat, ja que la motxilla la deixàvem sempre a les consignes de les estacions, o als albergs, abans d'iniciar les nostres intensives visites a cada ciutat.

El que sí és cert és que des d'un principi ja teníem la ruta marcada del que seria el nostre viatge, però mai no vam tenir la certesa d'on passaríem les nits, on aconseguiríem moneda local, ni quins serien els nostres horaris per viatjar, per menjar...

Es podria dir, en certa manera, que era un viatge aventurer des del punt de vista de la programació diària i la improvisació. Per exemple: de les 22 nits que va durar el viatge, la meitat les vam dormir en llits d'alberg, hostal o, fins i tot, casa particular. L'altra meitat va ser en trens, ferris, busos... o no dormir.

El mateix passava a l'hora dels àpats, o a l'hora d'aconseguir divisa del país, ja que la presència de caixers automàtics en algunes zones era molt ocasional i ens era difícil extreure els diners del compte corrent comú.

Cultura del país

A més dels objectius turístics lúdics, teníem a la vegada uns objectius culturals a descobrir durant el viatge. Estàvem interessats a conèixer com era i com vivia la gent en uns països tan desconeguts i a la vegada estereotipats per la nostra societat.

Encara hi ha conflicte a Bòsnia? Està tot destruït? És molt pobra Romania? És molt perillós Turquia? Són moros els turcs?

Aquests són exemples del tipus de pregunta que ens ha fet la gent un cop hem tornat, i en realitat tampoc no les sabíem respondre abans d'anar-hi. Així que aquestes preguntes i la desconexió cultural general ens van impulsar a descobrir aquestes zones.

A part de les visites a les ciutats i entendre la realitat cultural de cada país, vam aprofitar per conèixer la gastronomia pròpia, així com la seva beguda nacional: cervesa en els països balcànics i vi a la resta.

Països i llocs visitats

ESLOVÈNIA: És un país petit, amb gran riquesa paisatgística per la seva ubicació als Alps més orientals. El seu nivell de vida és elevat i del tot acceptable per entrar a la Unió Europea (UE).

La seva capital, Ljubljana, és una ciutat molt ben cuidada i acollidora tant pel que fa als seus habitants, com per al turisme. Vam descobrir-hi molta vida nocturna.

CROÀCIA: És un país molt similar a Eslovènia però amb una varietat paisatgística més gran (té molts quilòmetres de costa). Encara que el nivell de vida no és tan elevat, és ja un país molt obert al turisme.

La capital, Zagreb, és una ciutat oberta amb un contrast molt gran entre la seva part antiga (encara que molt dinàmica) i la part moderna, en plena expansió.

BÒSNIA-HERZEGOBINA: País molt verd i muntanyós, amb un aire molt rural. Va ser el país més afectat per la guerra, però actualment s'està refent ràpidament, potser gràcies a l'ajuda internacional, encara present a tot arreu (SFOR).

A Bòsnia vam visitar Banja Luka i Sarajevo. La primera era l'antic quarter general dels serbis de Bòsnia. Actualment no té massa atractiu turístic i és encara molt rural, però la ciutat s'està expandint i guanyant en modernitat.

Sarajevo, capital de Bòsnia, és una ciutat preciosa, petita i acollidora. Va ser la seu dels JJ.OO. d'hivern del 1984. La convivència entre les religions dins els barris de la ciutat és modèlica. Aquesta ciutat és l'exemple de la recuperació del país.

Si bé no hi ha quasi turisme a Bòsnia (encara), nosaltres ens preguntem: "fins quan no hi haurà turis-

"Nosaltres, un cop descoberta Bòsni en vàrem quedar tan encantats q tenim la certesa de tornar-hi".

IUGOSLÀVIA: País que actualment sembla més endarrerit que la resta dels països balcànics, potser pels constants conflictes que té amb les exrepúbliques balcàniques (l'últim cas a la guerra de Kosovo, que va acabar amb les tropes de l'OTAN bombardejant Belgrad el 1999). És per això que la població està molt ressentida amb els EUA.

Belgrad, la capital, mostra clarament aquestes circumstàncies i encara té alguns edificis destruïts del 1999. Ja no és aquella ciutat esplendorosa que devia ser en els seus bon temps de socialisme, i els seus edificis i la ciutat en general està molt descuidada i no té massa atractiu.

Istanbul. La mesquita blava.

ROMANIA: És un país molt pobre i molt rural (fora les ciutats encara s'utilitza bastant el carro). La geografia és molt variada: la part central és muntanyosa i verda (la zona de Transilvània, amb els Càrpats). La part sud és més plana, mentre la zona est dona a la mar Negra. El turisme es decanta sobretot per la zona de Transilvània, on hi ha la famosa "ruta dels monestirs", i cap alguna part del mar Negra. La resta del país és molt pobre.

De la part de Transilvània, vam visitar el poble de Sighisoara, on va néixer Vlad Dracul (Dràcula). Aquest va ser un personatge real, rei de Valàquia, que va lluitar contra els turcs (la història que diu que era un vampir és una simple llegenda). Sighisoara és actualment una bonica ciutat medieval molt ben conservada i amb riquesa històrica.

La capital, Bucarest, és molt pobre i quasi decadent. Els seus edificis imponents, i de vegades arrogants, són l'herència d'un passat comunista i d'un dictador no gaire llunyà: Nicolae Ceaucescu, primer estimat, però finalment odiat i assassinat pel mateix poble.

BULGÀRIA: És també un país pobre i rural, però menys pobre que Romania. No obstant, no en podem opinar massa perquè vam creuar aquest país amb trens nocturns.

Sofia és una capital petita amb un casc antic prou ben cuidat i atractiu, si bé no es pot dir que sigui una ciutat molt atractiva.

TURQUIA: És un país immens amb una gran riquesa cultural i diversitat paisatgística. Amb els dies que vam estar allà, vam veure les dues principals ciutats: Istanbul i Ankara, però val a dir que tenim la idea de tornar-hi tard o d'hora per conèixer aquest meravellós país més a fons.

Istanbul és una ciutat molt gran i preciosa, però a la vegada molt (i massa) turística. És el paradigma de la riquesa cultural turca: grans i impressionants mesquites, palaus, banys turcs, basars...

Tipic estil de vida al tren, on vam passar 215 hores.

La seva societat està molt europeïtzada.

Ankara és la capital del país. És molt gran i gens turística, i té dos grans contrastos: la ciutadella és la part antiga de la ciutat, una zona on la forma de vida turca millor es pot percebre i on molt del treball és artesà i es fa al carrer. L'altra zona és la moderna, que es caracteritza per una gran expansió urbanística i amplis espais amb jardins.

Després de visitar aquestes dues ciutats, vam anar a Izmir, d'on en vam veure molt poca cosa donat que havíem d'agafar ràpidament un ferri que ens portaria a Atenes.

GRÈCIA: És un país molt conegut del que ja no cal fer presentacions. És mediterrani i com a tal la seva cultura no difereix molt de la nostra, encara que té grans tresors històrics.

Atenes, la capital i seu dels propers JJ.OO. del 2004, és una ciutat molt densament poblada i sense grans atractius turístics més que els històrics (aquests són impressionants).

Una altra ciutat que vam visitar va ser Nàflió (molt bonica), on ens allotjàvem a casa d'un amic nostre que vam conèixer en un altre viatge. D'allà vam visitar les riqueses de la regió del Peloponès: Micenes (on va néixer la primera civilització grega entorn el segon mil·lenni aC.) i Epidaure (antic centre de salut que conserva el millor teatre de la civilització grega).

Vam acabar el viatge amb un parell de dies de relax a l'illa de Santorini, situada bastant al sud del mar Egeu. Aquesta és l'única illa volcànica de les Illes Cíclades i potser com a conseqüència d'aquesta bellesa natural és un important destí turístic.

Havent tornat de Santorini, vam creuar Grècia fins a la ciutat de Patras, d'on vàrem agafar un ferri que amb 20 hores ens duria

Prenent un cafè turc al barri antic d'Ankara..

fins a Ancona (Itàlia). D'aquí a Sils van ser 22 hores de tren més, incloses quatre hores sense trànsit ferroviari nocturn, i dormint fent bivac.

Anècdotes

Durant el viatge mai no vam passar cap situació crítica ni perillosa. El que sí que podem esmentar va ser una situació tensa que vam viure quan vam creuar la frontera de Bòsnia-Herzegovina per entrar a Iugoslàvia.

Vam arribar a la frontera amb bus (la connexió amb tren era molt complicada), i un dels policies ens va demanar el passaport. D'entrada ens va fer algunes preguntes en serbi, que evidentment no vam entendre i no vam respondre. Es va quedar els passaports, i al cap de molta estona ens va cridar. No ens vam adonar que el que deia era que baixéssim del bus fins que algun passatger ens ho va dir en anglès. Vam baixar del bus una mica espantats perquè no dúiem el visat ni teníem moneda de Iugoslàvia.

Tot va acabar havent pagat un visat per cadascú i amb euros (que ens els van acceptar) i l'autobús arrencant al cap d'un parell d'hores.

Compte si aneu a Bulgària! Allà la gent afirma i nega amb el cap de manera totalment oposada a la nostra: fa que sí movent el cap d'un costat a l'altre, i fa que no movent-lo de dalt a baix. Això ens va causar més d'un malentès.

Hem recomptat les hores que hem dedicat a cada transport (ens les anotàvem diàriament), sense incloure-hi els transports urbans. Com a resultat tenim que hem passat 148 hores i mitja damunt dels trens, 49 als ferris, 14 hores i mitja en busos i 3 hores en taxis. En total 215 hores de transport!

Hi ha una gran diversitat de llocs on vam passar la nit i també ho vam anotar. De les 22 nits, en vam dormir 11 en llits (albergs, cases particulars o hostals), 6 al tren (quatre en lliteres i dues en seients), 3 en el ferri (una en llitera i dues a terra), una al seient d'un bus i una altra fent bivac al carrer.

GERARD BAS GAFAS - JORDI PRESAS MORAGAS

A l'illa Grega de Santorini.

1991-2001: del nou ordre internacional a l'Imperi

El bienni 89-91 va tancar un període històric que encetà la revolució russa de 1917. Aquest segle curt, com l'ha denominat l'historiador Eric Hobsbawm, el podríem dividir en una primera època fins al 1945, travessada per greus crisis econòmiques i socials i per grans i catastròfics enfrontaments bèl·lics que van dur la humanitat a uns nivells de destrucció i barbàrie sense parangó en cap altre moment històric.

Acabada la segona guerra mundial, la humanitat va entrar en un període de major estabilitat i creixement malgrat el precari equilibri que va suposar la guerra freda entre les dues grans potències guanyadores de la conflagració mundial. Aquest gran enfrontament entre dos estats que representaven dues visions del món i interessos contraposats, va tenir un inesperat final amb la, mai millor dit, desfeta dels anomenats "països del socialisme real". Els Estats Units i el món capitalista en general es van trobar, tot un plegat, com a guanyadors del més gran combat ideològic que ha viscut la humanitat i, malgrat tot, l'armament acumulat, sense haver de disparar ni un sol tret. Embargats per l'eufòria, els dirigents occidentals i tota la seva cort d'intel·lectuals orgànics van profetitzar un futur de pau, llibertat i prosperitat.

El món ja no hauria de tremolar davant la possibilitat d'una guerra nuclear i la democràcia liberal s'estendria definitivament com el més aconseguit de tots els sistemes polítics de la història de la humanitat. De seguida es va parlar d'un "nou ordre mundial" basat en la democràcia formal i en la llibertat de mercat com a fonaments principals. Tot i així, el concepte sonava massa al passat bipolar i podia ser sospitós. A mesura que passaven els anys noranta i amb l'espectacular desenvolupament de les comunicacions, les transnacionals i la llibertat de fluxos monetaris, va veure la llum un nou terme: "globalització". El terme seguia sent poc explicatiu i genè-

ric, però perdia aquella connotació autoritària del "Nou Ordre Mundial" i entroncava amb el concepte més simpàtic d'"aldea global" teoritzat decennis abans. La "globalització" és el nou programa ideològic del liberalisme triomfant i, al mateix temps, la darrera fase del, ja vell, sistema capitalista. Tot i així, els guanyadors ni han pogut ni segurament han volgut respirar tranquils. Convençuts de què el poder real no el sustenten els discursos, la maquinària de guerra del nou "Imperi" (concepte emergent que segurament els interessats no acceptaran) es va posar en marxa d'ençà que els seus, fins fa ben poc, aliats en la croada contra el comunisme els hi serviren en safata de plata l'excusa perfecta (11 de setembre de 2001) per aconseguir el control sobre la més preuada font d'energia (malgrat Rio, Kyoto i fa poc Johannesburg), el petroli. Els islamistes radicals, temps enrere heroics lluitadors contra el comunisme (Bin Laden, multimilionari saudita i agent de la CIA, ho va ser a l'Afganistan), s'han convertit en el nou "Imperi del mal", al qual s'ha de perseguir i liquidar, si és necessari travessant tot el planeta. Tota la indústria nord-americana i les seves transnacionals es freguen les mans. El sector armamentista recupera l'alè després de la fi de la guerra freda. La "seguretat nacional" garanteix noves comandes.

És cert que les comparacions històriques retrospectives són normalment força inexactes, però no estaria de més fer una ullada a l'Europa dels anys trenta i rumiar sobre el que hem estat presenciant el darrer any. Els Estats Units semblen decidits a fer valer, de forma total, la seva victòria i a convertir-se en el policia global que reparteix garrotades, a tort i a dret, a tot aquell que posi en perill la seva hegemònia mundial. Els drets humans, en altre moment esbombats com a senyera de la llibertat occidental, desapareixen del mapa com per art d'encanteri (el succeït a Guan-

tánamo o el drama palestí en són exemples sagnants).

Ningú no nega el dret de tota nació a defensar-se quan és atacada. Però com sabem que, en aquest cas, darrere aquest dret no hi haurà pura i simplement una defensa dels seus interessos i dels seus privilegis? A Kuwait hi ha estacionats vint mil soldats nord-americans, oficialment defensant el poble kuwaitià del seu bel·licós veí, l'Iraq. Algú pot creure que seguirien allà si demà mateix sortís dels pous petrolers la darrera gota de cru? Darrerament hem sentit esparverats com el president Bush proclamava el dret del seu país a atacar qualsevol nació que considerin perillosa per als seus interessos nacionals. I no oblidem que aquest interessos es confonen avui en dia amb els de les seves empreses transnacionals. Per tant, ens preguntem: es llançaran bombes per protegir els beneficis econòmics? Molt ens sembla que així és i així serà.

La humanitat es troba en ple procés d'evolució civilitzadora. Àfrica es mor víctima de la fam, la guerra i la SIDA; l'explotació dels treballadors arriba a nivells d'espant a Centreamèrica o el sud-est asiàtic; l'Argentina, l'Uruguai i el Brasil es troben abocats a una crisi de conseqüències catastròfiques pels seus pobles. La misèria, la violència, la mort i l'explotació s'estenen. I no s'ha d'anar gaire lluny. El govern espanyol del PP ha demostrat que se sent còmode en aquest nou escenari d'autoritarisme (les genuflectacions d'Aznar davant la política nord-americana són cada cop més vergonyoses). Es criminalitza, es governa mitjançant decrets, s'il·legalitza, es nega el dret a l'autodeterminació, s'ataca als sindicats i a les organitzacions socials... Avui ja no es tracta només de fer crides a la solidaritat, el món s'enfonsa en la foscor i demà potser la nostra nació, el nostre poble, la nostra família, nosaltres mateixos, ens veurem envoltats de tenebres.

RAÛL VALLS

Comissió de Veïns "Zona Centre"

El dia 29 d'agost de 2002, la Comissió de Veïns "Zona Centre" va enviar, en un sobre certificat, una carta explicativa sobre el veritable desenvolupament del projecte de remodelació del casc antic de Vidreres des de la reunió del 23 de gener de 2001 fins a la reunió del dia 19 d'agost de 2002. Des de la revista EL REC CLAR s'han adduït els arguments de manca de temps i de ser un text massa llarg per publicar-lo a última hora en el número del mes d'octubre, i com a succedani se'ns ha ofert la possibilitat de presentar un text més breu. És per aquest fet, i acceptant l'oferta que ens dona aquesta publicació, que el contingut de l'escrit que ara es presenta és el mateix de l'última carta que es va fer arribar a tots els propietaris afectats; de tota manera, cal deixar ben clar que l'escrit que ara es publica no substitueix, ni elimina, de cap manera, l'original enviat a EL REC CLAR en data 29 d'agost de 2002, el qual, en benefici de la transparència, ha de veure la llum en el número de gener, per raons òbvies, tant d'interès general per a tot el poble com pel llarg període de temps que hi ha fins llavors.

El passat dia 18 de setembre de 2002, els propietaris afectats pel Projecte de remodelació del casc antic de Vidreres vàrem assistir a la reunió informativa a què ens va convocar l'Ajuntament, a la qual va decidir, finalment, convocar el Secretari de la Corporació per tal que exposés la regulació jurídica real del projecte. Per arribar a aquesta reunió, ha hagut de passar gairebé un any, durant el qual hi ha hagut dues reunions informatives, un període de presentació d'al·legacions, un període de presentació de recurs contenciós admi-

nistratiu, cartes entrades al registre de l'Ajuntament amb textos legals irrefutables, no contestades o contestades de manera gens apropiada a una Corporació, i actuacions, o absències, desdenyoses en alguna reunió convocada per la Comissió.

Davant d'aquestes realitats, des de la Comissió pensem que no se'ns pot acusar de presumptuosos si qualifiquem de positives totes les actuacions dutes a terme en nom del conjunt de veïns afectats per aquest projecte. Com tothom recordarà, abans de l'última reunió, l'Ajuntament s'havia negat sistemàticament a exposar la veritat sobre la regulació jurídica del projecte, i només s'ha vingut a fer-ho després que els entréssim dues cartes registrades que incorporaven els textos legals d'una manera ben clara, i de les peticions manifestes de tots els propietaris en la reunió del dia 19 d'agost. De la mateixa manera, fins al passat 18 de setembre, encara no s'havia rectificat la quantitat a pagar per cada metre lineal, que aleshores era de 360,61 euros (60.000 pessetes), quantitat que, en aquests moments, se'ns ha reduït pràcticament a la meitat (182,24 euros).

Davant d'aquests guanys evidents, certament, tots plegats hem sentit una sensació d'alleugeriment considerable. Ara bé, cal no oblidar tres punts essencials en els quals encara no hi ha acord amb l'Ajuntament i pels quals cal continuar treballant, que són:

1- L'argument que dona l'Ajuntament segons el qual els és impossible donar resposta escrita a les preguntes que els formulàvem en la carta entrada al registre el dia 29 de juliol de 2002, perquè els cal convocar un ple per aprovar les quantitats, no s'ajusta a la veritat, ja que en cap moment els sol·licitàvem la concreció de quantitats, sinó que els sol·licitàvem que mostrassin el seu compromís, formal i per escrit, a acceptar els criteris legals del projecte, cosa que encara no han fet, i per la qual no els és necessari convocar cap ple.

2- Entenem, d'una manera fonamentada, que no ens pertoca pagar el soterrament de les línies elèctrica i telefònica, ni la millora del clavegueram.

3- Entenem que el 36% d'aportació veïnal al cost del projecte és massa elevat en comparació amb les quantitats percentuals demanades en altres zones del poble.

Atenent als arguments que acabem d'exposar, sobretot després de l'última reunió, en la qual es va demostrar (més val tard que mai) que des de la Comissió sempre hem defensat unes demandes fonamentades en una base jurídica incontestable, les quals l'Ajuntament ha hagut d'anar acaquant, i esperant la publicació entera, en el número d'octubre, d'una carta enviada a EL REC CLAR, de lectura molt recomanable per a tothom, convidem tots els veïns afectats a reflexionar serenament sobre els motius reals que han empès l'Ajuntament, gairebé un any després de l'inici del projecte, a exposar clarament els criteris legals que el regulen, i a posar-se a treballar, d'una vegada, per aconseguir la concessió de diverses subvencions. Nosaltres pensem que hagués estat impossible arribar a obtenir els fruits que ens foren anunciats en l'última reunió sense el suport incondicional de la gran majoria dels propietaris afectats pel projecte en el conjunt d'accions administratives i legals dutes a terme amb constància, tenacitat i en representació de tots els propietaris, per part d'aquesta Comissió. Amb l'objectiu de millorar la nostra comunicació, posem a la vostra disposició l'adreça electrònica que acabem d'estrenar: casanticvidreres@yahoo.es
Rebeu les nostres salutacions més cordials i entusiastes.

LA COMISSIÓ
(RAFAEL BADIA, JORDI PRAT, GLÒRIA SELIS, MARIA RABASSA, ÀNGEL FALGUERAS, RAFAEL GARRIGA, JOSEP XICOLA)

Comentaris, reflexions...

Avui voldria fer alguns comentaris que em semblen adients arran d'unes constatacions actuals:

1- Felicitar l'Ajuntament per la previsió en matèria de captació i subministrament d'aigua potable a la Vila (nou pou a la riba del Rec-clar, rehabilitació segons dipòsit de Mas Flassià...). Ja sé que se'm pot dir que això ja ha de ser així, que no té cap mèrit, però hauríem de recordar temps passats amb veritables problemes de subministrament. Jo sóc dels qui creu que quan les coses es fan bé, o si més no acceptablement bé, no és dolent de reconèixer-ho.

2- Com que en el número 18 de la revista l'Ajuntament informa que està estudiant quin ús donar al "cuartel", permeteu-me exposar el meu criteri reproduint l'escrit que vaig enviar als regidors d'ERC el 27 de juliol de l'any passat, on també tocava altres temes que creia i crec importants. Vagi per endavant que el meu criteri no passa de ser un més dels molts que es puguin exposar.

"Vidreres, a 27 de juliol del 2001

Als 4 regidors d'ERC de l'Ajuntament de Vidreres: Sr. Jordi Daranas, Sr. Alfons Oliver, Sra. Carme Masferrer i Sr. Joan Julià

Em permeto fer-los arribar un escrit publicat a l'AVUI sobre una "corrida de toros" a Vilanova (22.07.01, Sr. Bemats Gatell) i un altre sobre el mateix tema "se soltaron varias vaquillas para el público", signat per la Sra. Pilar Rahola (26.07.01).

Com que diuen que rectificar és de savis, espero que no faran com el seu company al consistori de Vilanova i no s'afegiran a l'equip de govern del nostre Ajuntament de cara al proper "encierro" de la Festa Major.

Aprofito aquesta avinentesa per felicitar-vos per la vostra postura adoptada en ocasió del clam popular de rebutjar frontalment la construcció d'una nova Casa de

la Vila als Horts d'en Pere Pau. La Casa de la Vila no s'ha de moure del seu emplaçament actual. Ben utilitzat, hi ha espai suficient per a les necessitats de la Vila. Els municipals, els tallers i fins i tot el dipòsit de l'aigua es poden ubicar perfectament en d'altres llocs (el dipòsit es pot situar perfectament a la Pineda d'en Mazó, els municipals al "cuartel" i els tallers a qual-sevol altre local). Mireu si en queda d'espai per eixamplar les dependències municipals!

També són "intocables", a parer meu, els altres dos edificis emblemàtics de Vidreres, i que són l'Església i el Casino amb la seva "pista" i el local del "cine".

I posats a dir, us diré que penso que els Horts d'en Pere Pau es podrien reservar per fer-hi un gran aparcament per al dia que es "buidi" de cotxes el nucli central de la Vila, "buidat" que un dia o altre s'haurà de fer. No es pot continuar eternament com fins ara.

Amb tota consideració, els saludo,

Ben atentament

JOSEP FONT I CABALLÉ

3. Animar al promotor/s de l'estadística d'habitants del municipi a mantenir-la. És una dada molt important i il·lustrativa a l'hora de planejar actuacions municipals. Per exemple: els augments de població moderats però sostinguts que s'han produït d'un temps ençà, veiem que són perfectament assimilables. Això és un fet constatat. Però l'interrogant sorgeix de manera preocupant si el nou Pla d'Urbanisme s'aprova i desenvolupa com està previst. Tenim prou capacitat d'assimilació de l'allau de nouvinguts que ens espera? Perquè, no en dubteu pas, la majoria dels possibles nous llocs de treball no serien pas ocupats pels vidrerencs actuals, que només estarien interessats pels llocs mitjans/alts. Tinguem clar que no tenim pas l'Institut per estimular la creació de peonatge, que sempre és majoritari en un polígon industrial, aquí anomenat

amb l'eufemisme de "Parc d'Activitats". Penso que el nou polígon proposat és un risc que cal avaluar seriosament. Seguint amb els interrogants, tenim aigua suficient en el nostre subsòl? I xarxes de conducció/evacuació/depuradores? Es té present la contaminació acústica, olfactiva (fem un incís per recordar la que produeix la indústria de productes làctics actual, que empudega tota la vila), lumínica, ambiental, etc.? I la capacitat d'ensenyament de 0 a 18 anys? I l'assistència sanitària? I la gent gran?... Evidentment això és un esbós, se'n poden plantejar molts més d'interrogants. El plantejament és molt important, però molt més ho és la seva solució. La tenim? Doblar la població de la vila, és a dir, passar de 5 a 10 mil habitants en un termini de pocs anys, penso que no ens portaria a cap solució. Només problemes i molt seriosos, potser beneficis d'escàndol a la minoria especulativa de torn. Crec sincerament que s'ha d'apostar per un desenvolupament sostingut, progressiu, no megalòman, orientat al sector terciari (serveis, turístic, noves tecnologies, cultural...). Actualment no té cap sentit aspirar a un polígon industrial a l'estil clàssic dels existents als pobles veïns. A parer meu, és completament desfasat. És un sofisma al·legar proximitat al lloc de residència. Amb els mitjans actuals de desplaçament, no té cap sentit tenir el lloc de treball al costat de casa. És un factor totalment secundari i fins i tot insignificant. Avui, treballar "al costat de casa" s'ha de considerar, en magnituds aproximades, entre els 0 i 20 quilòmetres. Vidreres i el seu terme municipal, i prego que no hi vegeu cap connotació pretensiosa, podria ser perfectament "la Bona nova de la Selva". Agricultura equilibrada, extensa zona boscosa, bona riquesa paisatgística, contaminació escassa, qualitat de vida... Salvem aquest patrimoni. Encara hi som a temps.

JOSEP FONT I CABALLÉ

Reflexions, carta oberta a l'equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres per un nou debat d'idees

Al darrer número de la revista de Vidreres EL REC CLAR, de juliol d'enguany, l'equip de govern PSC-Independents donava compte que s'estava estudiant per part de l'Ajuntament els usos que es donarien a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil de Vidreres i comunicava l'adquisició de la finca Can Xiberta.

Convergència i Unió (CiU) vol expressar el pensament que té referent a ambdues finques i els seus possibles usos públics futurs. Serà prioritari sobretot el rendiment social d'ambdues localitzacions.

Vagi per endavant que adquirir la caserna per 78.132 (13.000.000 pessetes) i permutar Can Xiberta per uns 216.364 (36.000.000 pessetes), des del punt de vista de CiU, són dues bones operacions per al poble de Vidreres; ara bé, en funció de l'encert del que se'n faci, poden convertir-se en dues operacions dolentes, dues adquisicions normals o bé dos brillants equipaments. Nosaltres apostem per aquests últims: les vidrerenques i vidrerenecs s'ho mereixen.

Antiga caserna de la Guàrdia Civil

CiU recomana l'enderroc total i absolut de l'edifici, que com tots sabem té uns 50 anys, si bé fa més de 150 anys que la Guàrdia Civil es va instal·lar per primera vegada a Vidreres en altres dependències.

Per què proposem l'enderroc i no una rehabilitació de l'edifici? Doncs perquè donada la seva antiguitat, els teulats, les soleres, la distribució, la dificultat d'encaixar-hi nous serveis, la pèrdua d'espai que representa el pati interior, la manca d'aparcament subterrani si es rehabilita..., tot això i més és el que ens porta a recomanar l'enderroc i estudiar damunt una

nova construcció moderna, singular i funcional.

Altres consideracions són la manca d'interès històric i arquitectònic de l'edificació, que si ho afegim al fet que es va pagar un preu bo, la meitat del que valdria a preu de solar la seva repercussió edificable a preus actuals,... per tot plegat s'imposa sense cap mena de dubte l'enderroc de l'edifici que, a més a més, està molt i molt deteriorat per dins i per fora com salta a la vista, i tothom sap.

El primer que ens ve al cap com a utilització del solar és la construcció del nou Ajuntament de Vidreres, si bé des de CiU és una instal·lació que veiem molt necessària però en cap cas prioritària i que pot esperar uns anys. A part, un nou Ajuntament ha de tenir unes premisses com són un centenar llarg de places d'aparcament de superfície per donar servei i mobilitat als ciutadans que han d'entrar i sortir per les seves gestions i/o utilització de serveis, i el solar no és apte per a aquest equipament.

L'ús que per a CiU és ideal seria un edifici singular, de nova planta, un edifici per a la

nostra gent gran, una part com a Centre de Dia amb aproximadament 20-35 places, i l'altra com a nova Llar de Jubilats amb 150-180 places, amb dues plantes subterrànies d'aparcament amb entrades i sortides del pàrquing a la zona verda que hi ha al davant. Sobre una superfície d'uns 800 m² de solar fariem una nova construcció d'uns 500 m² i els restants 300 m² que quedessin com a jardins, en un edifici amb forma "oval" o de "L" amb l'obertura de la "L" mirant cap al carrer Costa Brava i amb una superfície total de 1.300-1.500 m² construïts, més pàrquings.

Es podria fer una construcció singular de baixos més dues alçades, moderna, amb grans obertures, funcional, estudiada perquè, sobretot, la nostra gent gran s'hi senti bé. El lloc té una situació cèntrica.

Tot això, a part de la modernitat, plantejaments de futur, funcionalitat,... és, en aquest cas, entre un 30-40% més barat que no una rehabilitació amb el valor afegit dels aparcaments subterranis que una construcció nova d'aquest tipus podria incorporar, edifici que "esponjaria" la zona.

Can Xiberta de Vidreres

Aquí sí que CiU aposta per una rehabilitació total i absoluta de la finca que, a més a més, té possibilitats reals de quedar bé un cop estigui feta. Estem d'acord provisionalment amb els aparcaments que l'Ajuntament ha fet al solar; ara bé, si això s'ha d'esdevenir en una situació definitiva en som totalment contraris, no perquè no sigui necessari un pàrquing de superfície a la zona, sinó perquè entenem que la finca té uns altres usos socials que només amb l'aparcament quedarien molt i molt minvats. Una rehabilitació de la masia Can Xiberta, ampliada, estudiada, amb materials adients, podria servir sobretot per a un Edifici d'Entitats de Vidreres; 2.100 m² de solar més la masia donen per molt si es fan les coses bé. La finca té possibilitats. Vidreres té unes 35 entitats de tota mena -esportives, culturals, artístiques, d'esbarjo, de lleure, socials, de medi ambient...- que no tenen cap instal·lació adient, amb sala d'actes, tallers, espais de treball; entitats a les quals, entre d'altres, s'hi podrien afegir el futur Taller d'Història de Vidreres, els estudis de la Ràdio Comarcal de Vidreres-TV Vidreres, les dependències del Museu d'eines de pagès i costums de Vidreres, la seu de l'Associació de Comerciants i Empresaris de Serveis de Vidreres, un espai per a les associacions de veïns del municipi incloent les urbanitzacions, la redacció de la revista de Vidreres EL REC CLAR, una nova biblioteca... i tants d'altres.

Reflexió final de prioritats

Per CiU, la construcció d'un nou edifici per a l'Ajuntament és molt necessària però no és prioritària, i en principi no el veiem fins d'aquí a 6-8 anys, un cop arreglats uns deu carrers i dues places de la part vella de Vidreres i desenvolupats els usos proposats a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil i a Can Xiberta exposats en aquest treball i un altre equipament important i nou que estem estudiant. Aquest és el pensament de CiU de Vidreres sobre aquests temes.

CARLES MALLART I ANTONI GISBERT
PORTAVEUS DE CIU DE VIDRERES

Normes per a la publicació dels articles d'opinió

Per tal de facilitar la publicació del major número possible d'articles en aquesta secció, i donat que l'espai és limitat, només es publicaran aquells escrits que tinguin una extensió màxima de 60 línies mecanografiades (si és fa amb ordinador, 60 línies de text amb lletra de la família Times New Roman de cos 12). Els articles es poden acompanyar de fotografies o d'altres il·lustracions que també es publicaran si el Consell de Redacció ho troba convenient.

Com és lògic, no es publicarà cap text anònim o l'autoria del qual no quedi ben clara, per tant, cal que vagi signat i que hi consti el nom i cognoms de l'autor.

Seguint els criteris vigents en moltes altres publicacions, els textos d'opinió poden anar firmats amb el nom d'una entitat o associació sempre i quan estigui registrada oficialment i legalitzada; en cas contrari, caldrà signar-lo amb el nom de l'autor o autors.

És clarament responsabilitat d'aquest Consell de Redacció haver relaxat els criteris d'acceptació d'originals i haver admès i publicat a l'apartat d'opinió textos força més llargs dels que estableixen les normes.

Entenem i donem la raó a aquelles persones o entitats als quals demanem brevetat en els textos i ens recorden que últimament han aparegut a la nostra revista col·laboracions de considerable extensió a l'apartat d'opinió.

La necessitat de l'establiment d'aquestes normes demostra que la revista està ben viva i que hi ha interès a aprofitar-la com a altaveu. Amb tot, cal comprendre que no és el vehicle adient per a determinats textos que tindrien el seu lloc més adequat en opuscles o fulletons específics.

La revista és una porta oberta a tothom, evidentment, però ha de procurar ser equànime i l'única manera d'aconseguir-ho i evitar males interpretacions és exigint el compliment estricte de les normes.

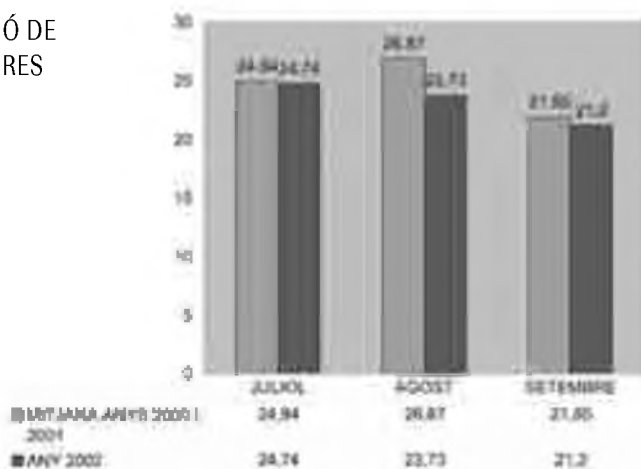
EL CONSELL DE REDACCIÓ

Un estiu atípic

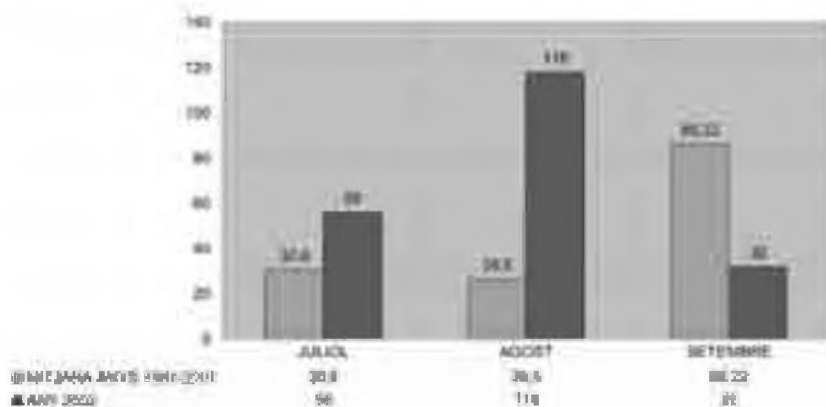
Estiu? Quan va ser l'estiu? A tots ens sembla que aquest any no n'hi ha hagut. Astronòmicament, ho va ser del 21 de juny al 23 de setembre, però meteorològicament, tan sols podem parlar d'estiu durant un parell de setmanes dels mesos de juny i juliol, quan les temperatures van ser altes i les pluges escasses.

Les següents gràfiques comparen i demostren les diferències meteorològiques entre aquest i els estius anteriors. Les comparacions entre les temperatures es fan entre el present estiu i els dos anteriors, mentre que la comparació de les precipitacions és entre aquest i els deu anys anteriors.

COMPARACIÓ DE TEMPERATURES

COMPARACIÓ DE PRECIPITACIONS

Resum de l'estiu del 2002

	JULIOL	AGOST	SETEMBRE
TEMPERATURES MÀXIMES	38°C – DIA 22 36°C – DIA 23	36°C – DIA 16 35°C – DIES 15, 17	33°C – DIA 9 31°C – DIA 19
TEMPERATURES MÍNIMES	13°C – DIA 14 16°C – DIES 12,13	12°C – DIA 11 13°C – DIA 12	6°C – DIA 26 7°C – DIA 25
MITJANES DEL MES: MÀXIMA	30,9°C	29,75°C	27,28°C
MÍNIMA	18,58°C	17,7°C	15,13°C
ABSOLUTA	24,74°C	23,73°C	21,2°C
DIES DE PLUJA / MES	4	12	11
DIES AMB MÉS PLUJA	21L – DIES 13, 31	45L – DIA 1	8L – DIA 13
PLUJA TOTAL-L/M²	56	118	32

JORDI PRESAS

Trieu bé el vostre cadell

Ara que s'apropa l'època de les Festes de Nadal, és una magnífica oportunitat per fer arribar a casa un gosset petitó, però penseu que això comporta una gran responsabilitat.

Tenir un cadell i conviure amb ell a casa, és una decisió que pot canviar la vida de tota la família. Per això és necessari tenir les coses clares i, abans d'anar a la botiga, informar-se sobre el tipus de raça que anem a comprar, les característiques físiques, el temperament, les atencions específiques i el tipus d'alimentació, així com de les malalties a les quals és propens.

Un cop triada la raça, hem de decidir tant el sexe com l'edat del cadell.

- **LA RAÇA MÉS APROPIADA:** Hem de tenir en compte no solament les característiques de l'animal, sinó també el nostre propi caràcter i forma de vida. Si sou una persona de temperament tranquil, no hauríeu de conviure amb races especialment nervioses o agressives.

- **QÜESTIÓ DE SEXE:** Per regla general, les femelles solen ser molt més carinyoses que els mascles, encara que no podeu oblidar els dos períodes de zel anuals que tenen, ja que solen ser força empipadors. Contràriament, si trieu un mascle, recordeu que normalment tenen un caràcter més dominant, i per això la seva educació ha de ser més estricta.

- **EDAT RECOMANABLE:** Seria convenient que agaféssim el nostre cadell quan tingui dos o tres mesos; ni molt abans ni molt després. Quan el cadell té sis setmanes se sol desmamar, però encara necessita de la mare durant un temps més. Contràriament, passats els quatre mesos, si continua amb la mare, es pot crear certa dependència.

- **CONSELL:** Una compra compulsiva pot provocar problemes en el futur, sobretot quan el gos creix i no respon a la idea que teníem d'ell. Per evitar la desil·lusió i un futur possible abandonament, o haver de regalar-lo, no el compreu influenciat per la moda o el criteri estètic.

Es tracta d'un ésser viu que té els seus drets, respecteu-los. Una tria ben feta pot portar molta alegria a la nostra llar.

ISABEL BOADA I ESTEBA
AUXILIAR VETERINÀRIA I PERRUQUERA
CANINA

Temporada de bolets

L'ou de reig

Entre finals d'agost i novembre és quan podem trobar-lo, sempre depenent de les pluges. El coneixem amb aquest nom perquè quan és jove està completament embolcallat d'un tel blanc que recorda la closca d'un ou, però quan comença a créixer emergeix el peu que porta el barret tancat al capdamunt; quan el barret s'obre i s'estén, el tel que fins aquell moment cobria les làmines s'esquinça per la seva vora i cau formant el típic anell, que resta penjat a mig aire de peu.

L'habitat d'aquest bolet són sobretot les suredes, però també se'n troben en els

boscors de roures i de castanyers. No és gaire amant de la fred perquè es tracta d'un bolet primerenc que aprofita les pluges de l'estiu.

L'ou de reig es pot conservar de diferent maneres, com ara en salmorra, confitats en oli, en vinagre, o esterilitzats en pots hermètics amb aigua, tot i que el millor és consumir-los frescos.

El gust d'aquest bolet és molt saborós i pronunciat, i per això no cal sotmetre'l a coccions complexes i llargues, perquè no perdi el seu sabor original.

Carpaccio d'escamarlans i ous de reig amb oli de pinyons

INGREDIENTS (per a 4 persones):

8 escamarlans, 300 gr. d'ous de reig, oli de pinyons, el suc d'una llimona, sal marina i sucre.

ELABORACIÓ:

Per fer l'oli de pinyons només hem de torrar els pinyons en oli de gira-sol, vigilant que no es cremi, retirar del foc, deixar refredar i guardar en un recipient hermètic durant

almenys un dia.

Separarem la cua del cap dels escamarlans. El cap no el farem servir però el podem utilitzar per a altres coccions, com ara per donar gust a una fideuà, arròs, sopa, beixamel, etc. Tornem a les cues, que pelarem crues i les tallarem per la meitat del començament de la cua al cap. Després les maccarem amb una llimoneta que haurem fet amb ¼ part de suc de llimona, ¾ parts d'oli de gira-sol i sal i sucre a parts iguals.

Disposarem dels ous de reig ben nets i els tallarem a làmines de menys de 3 mm. Les estendrem sobre un plat que quedi ple però no apilonades, salarem i amanirem amb l'oli de pinyons, i acabarem afegint les cues dels escamarlans al mig del plat.

El plat es pot acompanyar amb una barreja de verd del temps, també el podem complementar amb tótona ratllada o d'un formatge ratllat que no alteri el gust del bolet.

El siureny

El siureny, també anomenat cep o sureny, és, igual que l'ou de reig, un bolet primerenc que aprofita les últimes pluges de l'estiu per fructificar en boscos tèrmics de planifolis, associat bàsicament amb suros, alzines i castanyers, en sòls secs i sil·lícics; es troba a la terra baixa on és més comú, i a la muntanya mitjana. En anys favorables, abunda molt a les suredes litorals o comparteix l'hàbitat i l'època de fructificació amb el reig. Un altre bolet que se li assembla molt és el paulet, que té un color més pàl·lid i el peu és més reticulat. És molt més primerenc; si la primavera ha estat plujosa, una lleugera pluja d'estiu és suficient perquè surti, sovint rebentant el terra sec i dur. És més comú en els alzinars muntanyencs i en les castanyades.

El siureny és un excel·lent comestible fins i tot cru. Es considera un dels millors bolets comestibles. Té una carn consistent que permet tallar-lo a llesques i assecat-lo, en una reixa i sense que es toquin, durant una setmana; quan es vulguin fer servir, només caldrà posar-los en remull en aigua freda fins que s'estovin.

També un cop secs es poden moldre i utilitzar-los per condimentar guisats o altres coccions amb uns resultats excepcionals. També es pot confitar, escaldant en aigua el bolet ben net, i un cop sec, posar-lo dins d'un recipient hermètic amb oli i sal.

El siureny té moltes aplicacions a la cuina, pot anar tant en un primer plat com en un postre en forma de gelat.

Fa un parell d'anys vaig provar un bombó de siureny que consistia en un ravioli farcit de brou de siureny. El que feia el cuiner era bullir els bolets, colar el brou i afegir-hi unes fulles de gelatina per solidificar-ho; llavors tallava a daus per poder ser farcits amb la massa de ravioli. En el moment del servei, els escalfava fent que la gelatina es desfés donant-li la consistència líquida. Quan et posaves el ravioli a la boca i el mastegaves, aquest explotava inundant el paladar amb tot el sabor inconfusible del siureny.

A l'hora de fer servir aquest bolet per fer guisats, és convenient que per flamejar s'utilitzi sempre que es pugui un bon rom negre, perquè és el licor que respecta més el sabor original del siureny; el moscatell, el vi ranci, el conyac o el xerès solen alterar el gust final.

Filet de vedella amb salsa de siurenys

INGREDIENTS (per a 4 persones):

4 filets, 300 gr. de siurenys, 1 dl de brou de carn, 1 copa de rom negre, 1 escalunya, all i pastanaga, oli d'oliva, sal i pebre.

Elaboració:

He fet el plat amb filet de vedella, però també es pot fer servir una peça de bistec, d'entrecot o de filet de porc.

Els siurenys poden ser assecats o frescos, els primers donen més gust a la salsa encara que la textura sigui millor si són frescos.

Saltegem els filets en una paella amb oli d'oliva i quan estiguin al nostre gust, els retirem. En el mateix oli, afegim una mica de pastanaga, l'all i l'escalunya tallats ben fins; un cop la barreja estigui daurada, hi posem els bolets i després el rom, reduint

la salsa un 50%, i, finalment, el brou. Ho deixem bullir uns 10 minuts i rectificuem de sal.

Risotto amb siurenys

INGREDIENTS (per a 4 persones):

250 gr. d'arròs, 60 gr. de siurenys secs, 1 ceba, 1 dl d'oli d'oliva, 60 gr. de mantega, 50 gr. de formatge de Parma, 1 l d'aigua, brou vegetal (pastanaga, ceba, api, porro).

Elaboració:

El risotto és una manera de fer l'arròs típicament italiana, i el resultat és molt diferent de l'obtingut amb el nostre típic arròs a la cassola o bé la paella.

Aquest risotto porta siurenys, però admet multitud de sabors; el podem fer amb colomí, popets, carxofes, gambes, etc., però és imprescindible utilitzar un bon formatge de Parma.

En una cassola, es posa l'oli d'oliva, la mantega i la ceba ratllada, barreja que se sofregeix sense deixar que agafi color. Quan la ceba sigui transparent, s'hi afegeixen els bolets, que haurem tingut en remull i que haurem colat amb un drap ben net perquè filtri les impureses (s'ha de guardar l'aigua on teníem els bolets).

En una cassola a part, es bull el brou vegetal i l'aigua dels bolets conjuntament. S'hi afegeix l'arròs, es remena i, a poc a poc, s'hi comencen a vessar cullerades de líquid a mesura que el gra ho demani. És imprescindible no deixar de remenar amb una cullera de fusta, tant com no posar-hi més arròs del que demani i vagi bevent. Es continua amb aquesta pràctica fins aconseguir el punt perfecte de l'arròs, al gust, encara que s'aconsella que quedi al "dente".

Es retira la cassola del foc i llavors s'hi afegeixen el formatge ratllat i la mantega que ens quedi i es remena tot plegat uns moments fins que el conjunt ho hagi absorbit.

S'ha de menjar immediatament, perquè es passa de seguida.

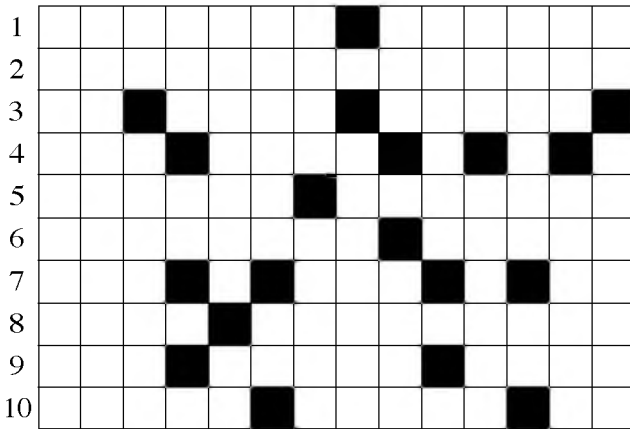
CARLES ALTÉS

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- Faci anar les cames el qui està penjat, al revés. Estat europeu "molt més que pedres i columnes". 2- Jornades organitzades a l'escola Sant Iscle del 15 al 23 d'abril. 3- Nota musical. Títol que tenia l'emperador de Rússia. L'IES de Vidreres en va fer una el 21 de juny per celebrar el comiat de 2n de Batxillerat. 4- Romanes de Sant Iscle, al revés. Enganyador, persona de males arts. Ruana (euga de pelatge barrejat de blanc, gris i blau) avui amb dues clapes negres. 5- Que no té pèls. Raó, fonament lògic, clariïa. 6- Rabassa, banda de cuir, etc. que subjectava la sella, el bast, etc. per darrere passant per sota la cua de la bèstia, rabassa. Que tenen existència efectiva, a l'inrevés. 7- Espai petit de terra destinada a un conreu, al revés. Sigla del sud. Ase. Sigla de l'est. Negació. 8- A l'antiga Roma, edifici dedicat a l'espectacle de curses de carros lleugers. Península grega separada del continent pel canal de Corint. 9- Que està situat a prop, a l'inrevés. Sant patró de Vidreres. Nascuts. 10- Escut d'armes, de corcoll. Davalls, dessotes. Repetides com a casa.

VERTICALS: 1- Tema que ens afecta a tots. 2- Terra de bandolers. 3- Article. Colla desordenada de mainada. 4- La comarca de la Selva és un lloc privilegiat per a la pràctica d'aquest esport. Barana que forma la boca d'un pou, aguantada per dos negres. 5- Poble bizantí que des de Kalamata és visita obligada. Tributs sense cap ni peus. 6- Confronten. Les últimes del temps. 7- Mestre espiritual hindú. Diuen que la vida passa sigà-sigà (a poc a poc). 8- En lloc n'hi ha dues. Veig de lluny alguna cosa sense distingir-la bé. 9- Galderic, Tobies i Florenci. La primera del rengle. Projectil tàctic autopropulsat. 10- Corrues. Obre el ple. Tanca el ple. 11- Fan res. Porta de Micenes, a Grècia. 12- La nostra llengua. Article femení d'ús personal. 13- En certs jocs de cartes, dues o tres del mateix nombre, de corcoll. Deessa protectora d'Atenes, de baix a dalt. 14- Campió d'ocasió. Trossa, ajusta al cos una peça de vestir amb cordons o betes.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

Sopa de lletres

Hi heu de trobar vint mesures antigues i tradicionals: 4 de capacitat, 4 de superfície, 4 de longitud, 4 de pes i 4 de cabal d'aigua. I amb les lletres escadusseres poder llegir una frase feta per dir "sortir perjudicat".

L A L L A M C F E P A A
 A R R O V A R A A L L R
 O - S A N E N S L O E E
 ' C L T N A S E M M J S
 B N I L C A D S E A O S
 R R - R I A T T A L R I
 A L U E T U R N ' N N N
 Ç E S I T E R G I E A R
 A R E A L - P A A U L A
 A M A R O D A G E R Q C

GIRALT

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

DE CAPACITAT: malla, canir, metla-
 della, pentecó.
DE SUPERFÍCIE: vessana, àrea, quin-
 tana, jornal.
DE LONGITUD: metre, braga, passa,
 cana.
DE PES: camissera, arroya, llura,
 canga.
DE CABAL D'AIGUA: mola, ploma,
 regadora, teula.
FRASE FETA: Fer-se'n l'estella.

L'AVI PITU © QUIM BOU 2002

NOTUL·LES

Reservat al dia d'aferrar al programa sempre que hi trobem comoditat.

Per programes igual es donarem detalls de les atraccions i als concerts.

CASINO "LA UNIO"

VIDRERES

Festa Major

DIES 1-2-3 DE SETEMBRE ANY 1935

ELEMENTS COMPONENTS:

Quintet Toldrà
de la "Unio Artística" de Toldrà

Unio Artística
d'Estivadors

Esportistes MARICEL
Esportistes de l'Unio de Maria Teresa Raset

ENVELAT ESTI·DOU
de l'Unio Artística de la Unio

Forasters:

Us fem a mans el programa d'engany i nos sentirem honorats si amb vostra presència ens confirmeu que la diversitat d'atraccions de la nostra

FESTA MAJOR

ha marcat el vostre benestar.

LA JUNTA

PROGRAMA

DIA 1

8 del 10 - DIES SARRIENES a la plaça de la República, per l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 10 - CONCERT VERMOUTH de el Casino, pel quintet «Quintet Toldrà»

7 del 11 - AIDROCK DE SARRIENES a la plaça de la República i per la Unio Artística d'Estivadors.

8 del 11 - FESTA MAJOR a l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 11 - DIES SARRIENES a la plaça de la República, per l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 11 - CONCERT de el Casino, pel quintet «Quintet Toldrà»

8 del 11 - DIES SARRIENES a l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

DIA 2

8 del 11 - DIES SARRIENES a la plaça de la República, per la Unio Artística d'Estivadors.

8 del 11 - CONCERT VERMOUTH de el Casino, pel quintet «Quintet Toldrà»

8 del 11 - FESTA MAJOR a l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 11 - DIES SARRIENES a la plaça de la República, per l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 11 - CONCERT de el Casino, pel quintet «Quintet Toldrà»

8 del 11 - DIES SARRIENES a l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

DIA 3

8 del 11 - DIES SARRIENES a la plaça de la República, per la Unio Artística d'Estivadors.

8 del 11 - CONCERT VERMOUTH de el Casino, pel quintet «Quintet Toldrà»

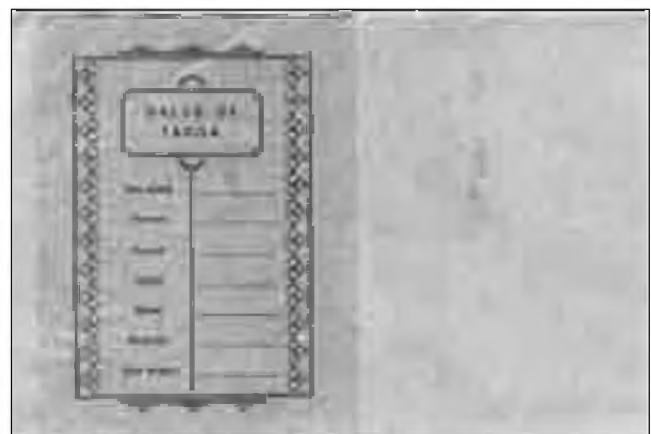
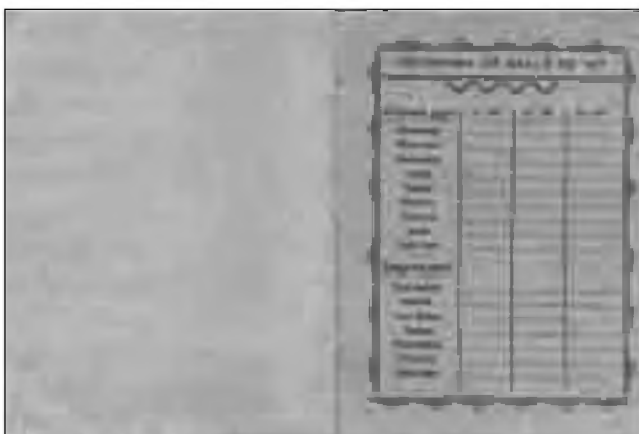
8 del 11 - FESTA MAJOR a l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 11 - DIES SARRIENES a la plaça de la República, per l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

8 del 11 - CONCERT de el Casino, pel quintet «Quintet Toldrà»

8 del 11 - DIES SARRIENES a l'Unio Artística d'Estivadors i Esportistes locals.

Programa Festa major 1935 (col·lecció Rosa Raset).

Carnet de ball de la Festa Major de l'any 1933 (col·lecció Rosa Raset).

Calendari de la temporada 1963-1964 del campionat regional d'aficionats que, organitzat per la Federació Catalana de Futbol, va disputar l'equip de Vidreres. (Calendari cedit per en Josep Boda).

L'hereu i la pubilla de Vidreres del 2002

Carles Termes i Glòria Clapés, l'hereu i la pubilla de Vidreres del 2002, en solitari i en grup, en el decurs de la proclamació, que es va dur a terme durant la Festa Major d'enguany (Fotos: La Fotografia i Foto Estudi Albert).